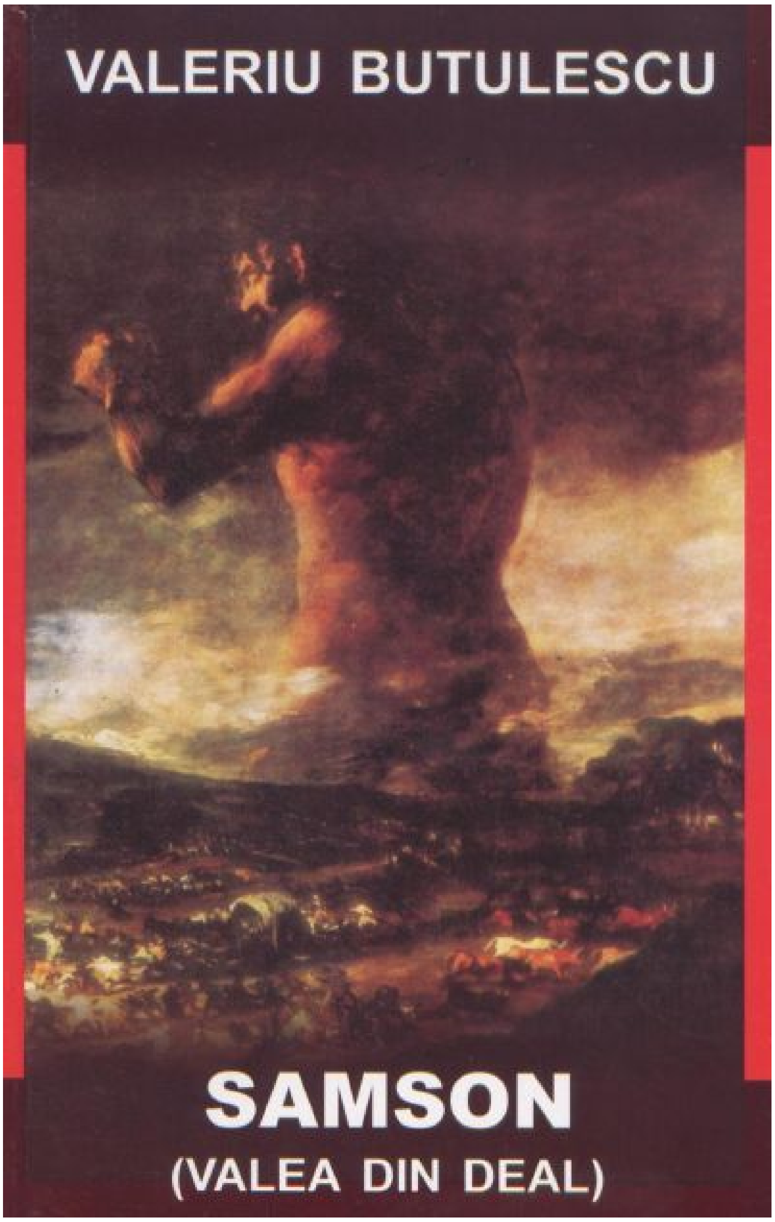
Biblioteca Citatepedia
spațiu virtual găzduit de www.citatepedia.ro



Încredințez această piesă de teatru în format electronic Bibliotecii Citatepedia. Reproducerea sau tipărirea de replici sau fragmente este liberă, cu condiția precizării sursei şi autorului.

Tipărirea integrală sau punerea în scenă a acestor piese se pot face numai cu acordul scris al autorului. Acord care se poate obține mai uşor decât vă imaginați.

Valeriu Butulescu

SAMSON
(Valea din Deal)

- comedie bufă, în două părţi, scrisă pentru liniştea oamenilor serioşi -

Personaje principale:

SAMSON – lider maxim (naţional)
TRIFON – vice-lider, aghiotantul său
LILI – coafeză tânără (momentan secretară)
NELA – cântăreaţă
ARBORE – un bun român
TULBUREANU – şomer profesionist
702, 604, 306, 1002 – oameni ai adâncului
HAGAŞIMA – investitor străin
IVANSON - idem
GALERIU – parlamentar
MINISTRUL
PREFECTUL
ŞUTEU – alpinist, preot, revoluţionar, escroc
RODEO VEJA – lider paramilitar
CRONICARUL
PRIMUL CONSILIER
AL DOILEA CONSILIER
PRIMUL POLIŢIST
AL DOILEA POLIŢIST

Figuranţi:

Fotbalişti, elevi, precupeţe, copii ai străzii, căldărari, pensionari, bodiguarzi, dansatoare, acrobaţi, câini vagabonzi, mai mulţi curieri, marjorete, ziarişti, cameramani, fotoreporteri, un prim-ministru.

PARTEA I

Un birou. Opulență stridentă şi prost gust. Pereți încărcați cu diplome, tablouri reprezentând scene din munca minerilor, postere cu fotbalişti şi fotomodele. Pe birou, o mulțime de telefoane. Ordine perfectă. În podea există, bine vizualizat, „Buricul Pământului" (o gură de mină prevăzută cu o trapă care se ridică şi prin care personajele au acces în „subteran"). Pe birou, luminează discret o lampă de miner. Alături – coroana regelui Samson (o cască de miner prevăzută cu accesoriile unei coroane medievale). Samson, îmbrăcat în salopetă, stă la birou, aşezat pe Marele Tron (un scaun enorm, personalizat, cu şapte picioare.) Are părul pe bigudiuri. Îşi potriveşte pe cap coroana. Este evident că se plictiseşte. Se ridică; se plimbă îngândurat, răsfoind un volum de versuri. Lângă uşă, un cuier pom, cu şapte brațe. Trifon, îmbrăcat în haine de lucru, citeşte o carte de bucate, aşezat într-un fotoliu. Dintr-un casetofon voluminos, se revarsă o „manelă", în acompaniament de acordeon: *Am parai, femei, maşină / Am şi casă cu grădină / Tare-aş vrea să mor, măi frate, / Pentru țară şi dreptate! / I-la, i-la, i-la, i-lai, la! / I-la, i-la, i-la, i-lai, la!*

Scena 1

TRIFON *(citeşte cu oarecare greutate):* Frigărui din piept de pui…
SAMSON *(în delir uşor, la limita logicii):* Ai dreptate, Trifoane! În ziua aceea a ars Palatul Pompierilor! Pompierii noştri sunt foc de pricepuți! Antrenați special pentru aceste vremuri inflamabile! Tocmai simulau un mare incendiu! Simularea a fost atât de reuşită, încât clădirea a început să ardă…
TRIFON: Grătar, pârjoale…
SAMSON: Ziariştii au stins focul, nu pompierii! Au turnat gaz pe foc până ce l-au stins. Să mai spună cineva că presa noastră este incendiară! *(Pauză.)* Iar eu treceam călare pe Calea Victoriei…
TRIFON *(citeşte):* Cabanos…
SAMSON: Din punct de vedere financiar-contabil, calul meu este mijloc fix…
TRIFON *(scandează):* Muj-dei, muj-dei!
SAMSON: Ferească Dumnezeu! M-am săturat să tot călăresc mijloace circulante! Toți marii voievozi au avut cai de nădejde. *(Pauză.)*
TRIFON *(citeşte):* Sărmăluțe în foi de varză!
SAMSON: Ziariştii sunt uşor de recunoscut. Fiecare poartă pe umeri câte o cutie de mandolină. Ei, bine, un astfel de individ îmi taie calea pe trecerea de pietoni… *(Pauză.)* Am descălecat şi l-am luat de guler! În țara aceasta nimeni nu este mai presus de lege…
TRIFON *(citeşte):* Antricot…
SAMSON: De ce să-l împuşc? Un ziarist cunoscut trebuie tratat amiabil! I-am dat două palme şi i-am sfărâmat maşina de scris! Ia să mai scrie el şi manual!
TRIFON *(citeşte):* Plăcintă cu brânză…

SAMSON *(mai aproape de realitate):* Văd că te preocupă intens filozofia! Află că între plăcintă şi brânză există, din cele mai vechi timpuri, o relație dialectică profundă. Ai studiat atent conceptul de plăcintă?
TRIFON *(cu un aer nevinovat, inept):* Excelența voastră a cerut să-mi completez cultura generală… *(Citeşte, cu oarecare dificultate.)* Se ia o pulpă de miel… se împănează cu usturoi…
SAMSON *(serios, logic):* Ajunge! Nu poți deveni înțelept citind „Cartea de bucate"!
TRIFON: Cu cât citesc mai mult, cu atât mi se face mai foame… *(Citeşte.)* Se adaugă sare şi piper…
SAMSON *(îi smulge cartea din mână):* Ajunge, am spus! Mintea ta nu sporeşte memorând rețete culinare! Eu am ajuns cult, subtil şi spiritual, buchisind literatura veche! Pune mâna pe clasici, măgarule! Ehei! Ce vremuri! Când umblam eu la şcoală, era clasa plină de clasici! *(Citeşte din volumul de versuri.)* „Dar somnul, vameş vieții, nu vrea să-mi ieie vamă"! *(Brusc, aruncă volumul pe birou.)* Trifoane! *(Trifon dormitează.)* Cine e şef la Direcția Generală a Vămilor? *(Pe jumătate adormit, Trifon nu răspunde.)* Vreau să ştiu dacă viața este scutită de taxe vamale. *(Trifon îi aruncă o privire buimacă, dar nu răspunde.)* Am descoperit un adevăr metafizic fundamental: viața este o chestiune vitală. *(Pauză.)* Un vameş al vieții, adică un conțopist al guvernului ne taxează, pe motiv că trăim! Trifoane! *(Îl zgâlțâie violent.)* Trezeşte-te, derbedeule! Este amenințat un drept elementar din Codul Muncii!
TRIFON (*buimac):* Poftim?
SAMSON: *(autoritar):* Dă telefon la vamă! Vreau lista completă a produselor scutite de taxe…
TRIFON *(cască, obosit şi mirat):* La ora aceasta vama doarme…
SAMSON *(cursiv, energic):* Vameşii niciodată nu dorm! Nesfârşită e veghea lor. Vameşul are ochi de vultur neadormit şi nas de vulpe. De la o mie de paşi urechea vameşului simte orice foşnet de bancnote. *(Pauză.)* Vreau lista completă…
TRIFON: Mai bine consultăm Codul Vamal! *(Scoate din raft un registru gros, căutând cu înfrigurare.)*
SAMSON *(patetic):* Dar somnul, vameş vieții… *(Grav.)* Un târg e lumea, iar viața e o marfă!
TRIFON: Ce marfă vă interesează?
SAMSON: Viața! Am spus-o doar! Viața omului. Biet spirit, căzut în capcana materiei!
TRIFON *(după o scurtă căutare):* Vite, vise, vin, viței, vigilență… Uite că am găsit. Viață… *(Pauză.)* Nu! Nu se percep taxe vamale, excelență.
SAMSON *(aparte):* Fantastic! Exact cum a prezis poetul!
TRIFON: Nici TVA…
SAMSON *(se aud bătăile unui ceas public.)* Auzi? „Se bate miezul nopții în clopotul de-aramă!" *(Tare.)* Trifoane! Îmbracă-te! Plecăm imediat în Moldova de Nord. *(Profetic.)* Voi descăleca la Ipoteşti, unde voi ctitori o mină!
TRIFON: Acolo, excelență, nu există bogății subterane…
SAMSON: Şi ce dacă nu există! Atâtea mine prosperă la noi, fără să aibă resurse minerale! Am hotărât! Voi ctitori, în județul Botoşani, o mină de aer! Un Voroneț al adâncului… Cu aer albastru, albastru ca Marea Neagră. Asemenea marelui Ştefan cel Mare, voi zidi câte o mină, după fiecare bătălie câştigată cu forțele de ordine. Pohta ce-am pohtit!
TRIFON *(nedumerit):* Poftim?
SAMSON: Nu pot tolera nepăsarea autorităților față de Luceafărul poeziei. Mina Botoşani să fie afiliată la megaconfederația sindicală! Am zis!
TRIFON *(mirat):* Mega şi mai cum?

SAMSON: O mie de confederații alcătuiesc o kiloconfederație. Un milion de confederații fac o megaconfederație. Nu s-a prea lipit de tine limba elină! Degeaba ți-ai petrecut Revelionul în Grecia! *(Pauză.)*
SAMSON: Ahaa!
SAMSON *(pe un ton didactic):* La Londra, m-au invitat la masă câțiva lorzi din Camera Comunelor. Am întârziat aproape o oră. Să vadă englezii că masa, chiar şi în Anglia, începe când vreau eu, nu când propun ei! Le-am spus: „În țara mea sfertul academic are şaizeci de minute!” Englezii au râs! Nu se aşteptau ca un om din Est să fie atât de spiritual! La desert, am consumat singur zece banane, numai cu furculița şi cuțitul. Lorzii au mâncat câte una, cu mâna, fireşte! Iată cum a putut să decadă o fostă putere colonială…
TRIFON *(înghițind în sec):* Zece banane!?
SAMSON: Abia atunci au înțeles britanicii cine sunt eu! Le-am schimbat opinia despre țara noastră! Au promis că ne vor trimite investitori străini… Diplomația şi bunele maniere fac mult, Trifoane!

Scena 2

SAMSON *(către Trifon, arătând spre trapă):* Aici este Buricul Pământului. Ții minte? Am plecat amândoi în delegație. Tu în Japonia, eu în Statele Unite! Fiecare la alt capăt de lume. Şi de acolo, în aceeaşi zi, la aceeaşi oră, fiecare din noi a slobozit câte un porumbel cenuşiu. Şi porumbeii au zburat, au zburat nouă zile şi nouă nopți, animați de acea forță uriaşă care este dorul de patrie. Aici s-au întâlnit cei doi porumbei! Şi aici va fi Buricul Pământului, şi de-aici se vor ridica marile profeții ale acestui neam, mereu, de-a pururi şi în vecii vecilor… *(Pauză.)* Ce faci? Dormi?
TRIFON *(obosit):* Sunt obosit şi flămând, excelență… E noapte…
SAMSON *(uitându-se pe fereastră):* Noapte numeşti tu această ceață sură? Adevărata noapte e acolo, jos, în bezna galeriei. *(Se apropie de Buricul Pământului; ridică trapa. Priveşte atent înăuntru.)* Noapte fără dimineață, noapte fără speranță. Acolo jos, ortacii lucrează, Trifoane. Sapă cu spor la temelia țării! *(Pauză.)* Ei ne-au ales pe noi să-i veghem, să le apărăm drepturile… *(Trânteşte zgomotos trapa.)*
TRIFON *(ridicându-se, somnoros):* Şi guvernul ce face? El nu veghează?
SAMSON *(iritat):* Premierul organizează curse de scaune. Avem un guvern de suprafață, lipsit de simțul profunzimii. Pur şi simplu ignoră lumea noastră subterană!
TRIFON *(pregăteşte două cafele):* Nu înțeleg…
SAMSON: Acest guvern năpădit de agronomi e superficial şi are o gândire funciară plată! Nu simte a treia dimensiune. Patria ar trebui măsurată în tone şi metri cubi, nu în hectare! Pentru că patrie înseamnă masă şi volum, Trifoane!
TRIFON: Nu pricep…
SAMSON: Patria este un sector sferic ideal, înalt şi profund! Un con cu vârful în centrul planetei!
TRIFON *(aprobă, fără să înțeleagă):* Ahaa!
SAMSON: Premierul guvernează la suprafață. Lumea din adâncuri este a mea. Eu sunt Samson! *(Scoate o oglindă în care se priveşte, aranjându-şi bigudiurile.)* Sunt rege în republica mea subterană!
TRIFON *(îi întinde cafeaua):* Spuneați că noi suntem apolitici.
SAMSON: Greşit! Noi suntem nepolitici, nu apolitici. Este o mare diferență! În țara noastră numai politicienii sunt apolitici. *(Ia o gură de cafea.)* Ah, ce gust oribil!
TRIFON *(încurcat):* Zahărul e amar. Ceva s-a stricat la mina de zahăr…
SAMSON: În politică, la fiecare ceaşcă de cafea, dacă vrei să fie mai dulce, adaugi o linguriță de trădare…
TRIFON: Poftim?
SAMSON: Nimic! Mintea ta e neîncăpătoare pentru un vis atât de îndrăzneț. *(Un zgomot surd, de piatră sfărâmată, răzbate din adânc.)* Auzi?
TRIFON *(îngrijorat):* Ce să fie?
SAMSON *(vesel):* Creşte tensiunea socială, de jos în sus, de sus în jos şi de lateral. Răbdarea pietrei are şi ea o limită! Ce, ăsta e guvern? Asta e Reformă?
TRIFON: Credeți că va urma o erupție? *(Îşi lipeşte urechea de podea.)*
SAMSON: În capitală s-a organizat „Crosul competenței”! Au luat startul mii de scaune, din toate instituțiile statului de drept. Fără să ezit, mi-am înscris şi eu Marele Tron, cu şapte picioare…
TRIFON: E tare sprinten…

SAMSON *(însufleţit):* După două ture de stadion conducea jilţul primului ministru…
TRIFON *(nevinovat)* Ce este un jilţ?
SAMSON: Un scaun de rasă, necioplitule!
TRIFON: Am aflat că scaunul premierului vorbeşte franţuzeşte...
SAMSON: Scaunul său vorbeşte mai multe limbi, pentru că are studii peste hotare! Te rog să reţii că la intrarea în ultimul tur de pistă, Tronul meu cu şapte picioare era pe locul doi! Performanţă uluitoare pentru o mobilă de provincie!
TRIFON: Şi?
SAMSON *(triumfal):* Surpriză! Printr-un efort suprem, Marele Tron câştigă cursa, devansând gloaba premierului cu o jumătate de spătar! *(Foarte vesel.)* Chiar dacă nu ştie franţuzeşte…
TRIFON *(uimit):* Felicitări, excelenţă! *(Brusc, Samson devine apatic, absent. Acelaşi zgomot surd răzbate din adâncuri.)*
SAMSON *(grav, cu privirea aţintită asupra cuierului, pe care atârnă un pardesiu şi un fular):* Ah, nu! Iar a venit! Ce caută aici?
TRIFON *(priveşte derutat către uşă):* Cine?
SAMSON *(tot mai agitat, arătând spre cuier):* Acest judecător mă urmăreşte întruna. Servitorul Themidei, legat la ochi, cu eşarfa sa tricoloră! Orbit de viciul legii!
TRIFON *(derutat):* Excelenţă, e doar un cuier…
SAMSON *(grav, concentrat):* Prostule! Nu te încrede în aparenţe! Învaţă să vezi şi lucruri care nu există… *(Încet, arătând spre cuier.)* Avem în faţă o lucrătură nouă, drăcească, a Puterii. Nu-ţi fie teamă! Este doar un judecător! O vietate ciudată, care se hrăneşte cu paragrafe. Are şapte braţe şi vrea să spargă mişcarea sindicală în patruzeci şi nouă de figuri. Pentru că în fiecare din cele şapte braţe ţine câte şapte dosare penale. *(Îşi acoperă faţa cu mâna stângă.)* Smulge-i roba!
TRIFON *(mirat):* Ce să fac?
SAMSON *(autoritar):* Smulge-i roba!
TRIFON *(se apropie de cuier, nehotărât):* Bine, dar este inamovibil…
SAMSON *(cu glas tunător, continuând să-şi acopere faţa):* Smulge-i, domnule, roba! Pe răspunderea mea!
TRIFON *(cu o mişcare hotărâtă smulge pardesiul şi fularul, aruncându-le la picioarele cuierului):* S-a făcut, excelenţă!
SAMSON *(se apropie prudent, de cuier, cercetându-l atent)*: Trifoane! *(Pauză.)* Ce vezi tu sub haina acestui individ?
TRIFON *(îşi pune ochelarii, uitându-se cu atenţie):* Nimic, excelenţă. E în pielea goală…
SAMSON *(profetic):* Adevărat ai vorbit! E gol. Adică e ghiftuit cu vanitate! Iată la ce scheme ieftine recurge guvernul! E gol, pentru că justiţia însăşi e goală, Trifoane! Un gol imens, umplut cu ordonanţe… *(Pauză.)* Scoate-l afară!
TRIFON *(nedumerit):* Ce?
SAMSON *(sever):* Îmbracă-l şi aruncă-l afară! N-ai auzit?
TRIFON *(vesel, cu mâna pe cuier):* N-ar fi mai înţelept să chem un taxi, să-l conduc până la Curtea Supremă?
SAMSON: Afară! Afară am spus! A intrat fără mandat într-un sindicat liber, autonom, autocefal şi independent! Voi protesta public, la A.G.A., la Haga şi la Copenhaga! Afară! Recuz acest judecător! *(Trifon ridică pardesiul, îl pune la loc pe cuier, după care, grăbit, le aruncă afară, închizând uşa cu zgomot.)* Afară! Recuz acest complet de judecată! Şi pe Dumnezeu îl voi recuza, la Judecata de Apoi, dacă se va prezenta în faţa mea cu asemenea dosare!

Scena 3

Aceiaşi. Intră Lili. E frumoasă, încă tânără, îmbrăcată provocator.

LILI *(veselă):* Bună dimineața! *(Samson o priveşte absent, fără să-i răspundă la salut.)*
TRIFON *(obosit şi mirat):* E o dimineață nebună!
LILI *(îndrăzneață):* Încă nu v-ați culcat? *(Samson o priveşte fix, cu ochi de gheață.)*
TRIFON: Am stat de veghe. A fost o noapte lungă de luptă socială.
LILI *(îşi dă jos taiorul):* Unde e cuierul?
TRIFON *(încet):* L-am expulzat! S-a refugiat la Palatul de Justiție. De necrezut! Aşa-zisul nostru cuier s-a dovedit a fi un spion al guvernului… *(Samson se apropie de Lili, studiind-o atent.)* Ce vremuri! Pe unde calci, e numai trădare.
LILI *(îşi pune taiorul pe scaun):* Ah, Dumnezeule…
SAMSON *(suspicios):* Trifoane, cine-i această doamnă?
TRIFON: Este Dalila, secretara noastră şi coafeza excelenței voastre! Nu o recunoaşteți?
LILI: Majestate, sunt îngerul blond, pe care l-ați răpit din altarul Hotelului Lido!
SAMSON *(gânditor):* Luxul ostentativ îți trădează originea: eşti fiica mizeriei!
LILI: Sunt femeie…
SAMSON *(suspicios):* Minciuna, duplicitatea, laşitatea, ura, furia şi frica. Toate acestea sunt femei, stimată doamnă...
LILI: Ah!
TRIFON *(face câteva genoflexiuni, pentru înviorare):* Hei, rup! Hei rup! Cad munți de fier!
SAMSON *(îi atinge sânii):* Dacă aş fi şeful guvernului, între aceşti sâni superbi aş planta un microfon, cu totul şi cu totul din aur… *(Îşi lipeşte urechea de sânii ei. Se aude iar rumoare subterană.)*
TRIFON *(serios):* Fierbe adâncul… *(Îşi lipeşte urechea de podea.)* Vulcanul nu doarme… *(Cască.)* Să vedeți ce frumusețe de erupție… *(Lili îl mângâie pe Samson; cei doi se sărută.)*
LILI *(cu tandrețe):* Majestate, trebuie să vă scot bigudiurile! *(Pauză.)* Chiar nu mă recunoaşteți? *(Renunță la orice protocol.)* Fraiere, n-am fost noi doi, în delegație, trei săptămâni, în Insulele Virgine ?
SAMSON *(visător, parțial dezmeticit):* Dalila! Floare de colț, răsărită la colț de stradă… *(Zgomot puternic, în subteran.)*
TRIFON *(se uită îngrijorat la barometrul de pe perete):* Excelență! Tensiunea socială creşte…
SAMSON *(calm, cu un surâs diabolic):* Auzi, Dalila! A pornit vijelia! Iar eu, Samson, voi zgâlțâi coloanele din templul Puterii… Va fi o spaimă de gradul şapte, pe scara Richter…
LILI *(cochetează):* Nu vreau!
SAMSON *(tandru, superior):* Cu fustele tale vrei să opreşti furtuna, tu, biată pânză de corabie?
TRIFON *(tot mai agitat):* Excelență… Se revarsă furia adâncului!
SAMSON *(poruncitor):* Nu te mai văicări! Coboară în subteran! Vorbeşte cu oamenii!

TRIFON *(speriat):* Eu?
SAMSON: Tu! Eşti vice-liderul lor! Linişteşte-i!
TRIFON *(speriat):* Şi ce să le spun eu, păcatele mele? Că n-am mai fost sub pământ de la Revoluție încoace…
SAMSON *(autoritar):* Spune-le poveşti! Pentru ce te-am învățat posologie? Pacea socială se bazează pe credință şi încredere. Oameni sunt creduli, tu eşti credibil. Promite-le muzică, bani, bere, femei, protecție socială. Dacă vrei ca mulțimea să te-asculte, promite-i tot ce ştii că ea aşteaptă!
TRIFON *(nehotărât):* Poate mâine… *(Zgomote subterane.)*
SAMSON *(amenințător):* Vei coborî acum! Fără comentarii! *(Ridică trapa de la Buricul Pământului.)* Dispari sub pământ! Lili, dă-i lampa!
TRIFON *(tremură):* Şi dacă mor?
SAMSON: Moartea este un risc nobil pentru meseria de lider. O moarte eroică dă bine la dosar!
LILI (*aducând lămpaşul):* Curaj, Trifoane! Din pământ am venit, în pământ ne vom întoarce! Aşa scrie şi în Contractul colectiv!
TRIFON *(coboară scările, supus, dar furios):* Câtă nedreptate! Dintre cei o mie de vice-lideri, de ce trebuie să cobor tocmai eu? Pentru ce am învățat, mă, atâta carte? Am pierdut douăzeci de ani din viață ca să termin şcoala de maiştri! Ț-ai dracului! *(Dispare în subteran.)*
SAMSON *(trântind trapa):* Noroc bun! *(Închide trapa cu o cheie mare pe care o agață într-un cui.)* Vezi, Lili, ce oameni fricoşi s-au infiltrat în organizație? Cum să zdrobesc vulturul puterii cu astfel de vrăbii? Dacă ar fi avut în oaste asemenea iepuri de casă, Napoleon n-ar fi cucerit niciodată insula Sfânta Elena!

Samson ia loc pe Marele Tron. Lili îi desface ultimele bigudiuri. Părul lui Samson, cu adevărat splendid, se revarsă pe umeri. Zgomotele din subteran încetează.

Scena 4

Lili, Samson. Rumoare în spatele uşii de la intrare

LILI *(se aşează la biroul ei, cercetând un dosar):* Vom avea zi grea! Atâta lume bună aşteaptă pentru audiență…
SAMSON: Nu primesc pe oricine! Citeşte lista!
LILI: Prefectul județului...
SAMSON: N-am timp! Spune-i să vină joi! Următorul!
LILI: Procurorul general...
SAMSON: Ăsta ce mai vrea?
LILI: Vă roagă frumos să-i dați o declarație! Spune că ați lovit un ofițer de poliție!
SAMSON: Ce impertinență! Tocmai intram în sediul guvernului, cu geanta plină de probleme sociale, când acolo, o ființă minoră, un pârlit de locotenent major îmi cere legitimația! Ai înțeles? Vrea să mă legitimeze pe mine, pe majestatea mea, deşi portretul meu e tipărit e în toate ziarele centrale!
LILI: Uluitor!
SAMSON: L-am izbit cu putere de perete, să-l trezesc la realitatea românească. S-a ales cu dublă fractură de claviculă! Un fleac! Spune tu, Dalila, ce nevoie are un locotenent major, de claviculă? *(Pauză.)*
LILI: Îl primiți pe procurorul general, excelență?
SAMSON *(Scoate din dulap un extensor pe care îl întinde cu uşurință):* Nu!
LILI *(amabilă):* V-a adus şi mandat de aducere!
SAMSON *(calm):* N-am timp! Mulțumeşte-i pentru mandat! Următorul!
LILI: Afară aşteaptă ministrul adjunct al economiei subterane...
SAMSON *(aruncă extensorul, înfuriat):* Ministru adjunct, ai spus? Ministru adjunct? E o provocare! *(Solemn.)* Sunt rege şi nu mă cobor la nivelul unui adjunct de ministru! Să intre ultimul! Şi să fie primit, cu toate onorurile, de către Trifon, care este adjunctul meu!
LILI: Mai sunt câțiva oameni simpli, din popor... *(Lili deschide uşa. Rumoarea creşte brusc. Face un semn amabil. Intră, fără să salute, Tulbureanu, uşor amețit, cu o sticlă în buzunar.)*
SAMSON: Cum te cheamă?
TULBUREANU *(incoerent):* Eu?... Cine să mă cheme? Am venit nechemat… Împins de nevoie... Ce, nu e voie?
LILI *(oficială):* Numele dumneata, domnule!
TULBUREANU *(derutat):* Pe mine, la o adică, mă cheamă Tulbureanu... Cel puțin aşa cred. Da' lumea îmi spune... he, he... Lumea îmi spune Molan... Puteți să-mi spuneți domnu' Molan, dacă vă place... Că nu mă supăr...
LILI: Câți ani ai, domnule Molan?
TULBUREANU: Greu de socotit, doamnă! Am cinci sentințe… Una, cu suspendare…
SAMSON: Spune, omule, anul şi ziua naşterii?
TULBUREANU: Habar n-am! Când m-am născut eram mic şi neştiutor. Cum să țin minte? De fapt, eu nici nu am zi de naştere. Maică-mea, fie iertată, spunea că m-a făcut într-o noapte cu lună ... *(Vrea să scoată sticla din buzunar, dar se abține.)* Am auzit că ați primit locuri de muncă proaspete…

SAMSON: Profesia dumitale?
TULBUREANU: Am copii mulți...
LILI: Ce ştii să faci?
TULBUREANU: Am copii, o droaie...
SAMSON: Omule, ce ştii să faci, în afară de copii?
TULBUREANU: Eeee!... Am fost gropar o vreme... Dar acuma nu mai rentează. Cei morți îşi sapă singuri gropile. E mai ieftin...
SAMSON: Groparii sunt frații noştri de cruce! În fond, ce sunt minele? Uriaşe cavouri în care statul îşi îngroapă banii! Lili, câți gropari avem la Regia Autonomă a Aerului?
LILI *(răsfoind un dosar):* O clipă, excelență! Să caut la auxiliari! O sută de fotbalişti, cincizeci de culegători de folclor, patru călugări, opt ghicitori în stele…
SAMSON *(nerăbdător):* Groparii mă interesează...
LILI *(crispată):* Arheologi, măcelari, tenori, poeți, arbitri de box... Da, am găsit! Gropari... Zece, excelență!
SAMSON *(profund nemulțumit):* Zece!? Numai zece gropari? Eu cânt prohodul guvernului şi n-am decât zece gropari în schemă? Angajază imediat acest om necăjit!
TULBUREANU *(rânjind):* Chiar că sunt necăjit! *(Scoate sticla şi bea o duşcă.)* Beau de necaz... Am copii mulți...
LILI *(către Tulbureanu, completând un formular de angajare):* Ei, lasă că vei primi alocație de stat! Câți copii ai, domnule Molan?
TULBUREANU *(după o pauză de gândire):* Mulți! Vreo nouă, poate zece! *(Pauză de gândire.)* Maxim doisprezece. *(Pauză.)* E greu să-i numeri, doamnă! Niciodată nu sunt cu toții acasă. *(Pauză.)* O voi întreba pe nevastă-mea. Ea ştie mai bine câți copii avem, pentru că ea îi face! *(Pauză.)*
SAMSON: Bravo! Văd că te-ai însurat cu o mamă eroină, cu o adevărată maşină de copiat oameni. *(Îi întinde mâna lui Tulbureanu.)* Nu mai fi necăjit, prietene! De astăzi eşti gropar la mina Carolina!
TULBUREANU: Săru-mâna! O să vă fac nişte gropi, pe cinste! *(Pauză).* Când e vorba de prieteni, sap adânc… *(Pauză.)* O să vă-ngrop pe toții, pe de gratis! *(Scoate sticla şi bea ultimele picături din aceasta.)* Bun rachiu, din alcool industrial… Am avut norocul să mă nasc într-o țară industrializată! *(Tulbureanu iese, clătinându-se, fără să salute.)*
LILI *(nedumerită):* Bine, dar mina Carolina nu mai există...
SAMSON *(reia exercițiile cu extensorul):* Lasă, dragă! Ia şi omul o leafă de la stat. Altfel se apucă de furat. Sau, mai rău! Intră în politică!

Scena 5

Samson şi Lili. Intră Arbore, împovărat insigne, fanioane şi panglici tricolore.

ARBORE *(linguşitor):* Ah, iată-mă faţă în faţă cu speranţa acestor meleaguri! Ce armonie divină! În acest trunchi viguros, Dumnezeu a împletit frumuseţea dacică şi virtutea romană. Păr de semizeu, coapse de fotbalist… *(Îngenunchează şi îi sărută mîna lui Samson. Acesta acceptă, relativ plictisit.)*
SAMSON *(rece):* Cine eşti dumneata?
ARBORE: Mă numesc Arbore şi vin tocmai din Codrii Vlăsiei...
LILI *(notând în registru):* Profesia?
ARBORE: Patriot!
SAMSON: Unde lucrezi?
ARBORE *(arată spre harta ţării):* Oriunde! Oriunde, pe acest picior de plai! Locul meu de muncă este patria!
SAMSON: Şi ce doreşti?
ARBORE: Am descoperit o invenţie…
SAMSON *(dojenitor):* Atenţie la exprimare!
ARBORE: Mă exprim corect, excelenţă! Anul trecut am inventat o descoperire! Am regăsit-o abia ieri, într-un sertar. Aşadar, am descoperit o invenţie…
SAMSON *(plictisit):* La subiect!
ARBORE: Am inventat un ceas deşteptător! Un ceas care sună întruna.
SAMSON *(cuprins de un entuziasm neaşteptat):* Nemaipomenit! Vorba poetului: Mereu îl vom întoarce, el va suna mereu!
ARBORE: Nu trebuie întors. Are baterie. Sună 24 de ore din 24. Cu el vom putea menţine conştiinţa naţională pururi trează! *(Pauză.)* De fapt, nu sună! Behăie! E primul ceas mioritic, adaptat la exigenţa tradiţiei…
SAMSON: Uluitor! Unde e?
ARBORE *(arată cu degetul spre propriul cap):* Deocamdată, aici! Am nevoie de bani pentru finalizarea proiectului…
SAMSON *(cuprins de un entuziasm nefiresc):* Bani sunt! Noi nu ne zgârcim, când e vorba de interesul naţional!
ARBORE: Mulţumesc! Ştiam că voi găsi înţelegere pe această vatră încărcată de adâncă simţire patriotică. Azi noapte am visat că pentru prima oară în multimilenara noastră istorie, un Mig 20 a reuşit să zboare peste culmile avântate ale Carpaţilor! *(Pauză.)*
SAMSON: Întreaga noastră existenţă este un zbor înalt.
ARBORE: Şi totuşi, temeri lăuntrice mă încearcă. Oare voi, minerii, răscolind dedesubturile sacre ale pământului străbun, nu puneţi în pericol rădăcinile trainice ale neamului? Mai ales acum, când bat vânturi negre din Occident!
SAMSON *(solemn):* Exclus, domnule Arbore! Rădăcinile naţionale sunt bine ancorate în inerţia tradiţiei. Suntem de neclintit, pentru că vegetăm aici de peste două mii de ani!
ARBORE: Dar nu vedeţi cum popoarele migratoare, sub pretextul unor investiţii, năvălesc iar? Nu simţiţi cum se-nfruptă din aerul, apa, solul şi subsolul ţării noastre?
SAMSON: Imposibil! Noi stăm de veghe!

ARBORE: Şi nu vedeți cum secuii taie Ardealul în felii subțiri, le bagă în plicuri şi le trimit în Ungaria prin poştă?
LILI *(indignată):* Asta e treaba guvernului! Ce, putem noi viola corespondența minorităților conlocuitoare?
ARBORE: Separatismul pe criterii etnice face ravagii, stimată doamnă! Sub ochii mei, în țara mea, şi încă la o toaletă publică, un neamț a intrat în cabina pentru bărbați şi, fără jenă, s-a închis cu cheia. În timp ce eu, vlăstar daco-roman, am rămas afară! *(Rumoare subterană. Lovituri în trapă.)*
SAMSON *(cu convingere):* E adevărat! Ruşinos, dar adevărat! Guvernanții au vândut totul! Au scos cerul la licitație. Au exportat o parte din munți... Au ipotecat marea. Chiar şi orizontul l-au închiriat unor firme cu capital privat. Să-i ferească Dumnezeu de mânia clasei muncitoare! *(Delirant.)* Ajunge! Ridicați pe catarg steagul cu cap de lup! Noi ne luptăm cu stihiile adâncului, în vreme ce miniştrii noştri la Paris învață… Chemați-l imediat pe doctorul Lupescu! Murim, luptăm! Ați auzit? Tocmai la Lupeni, oile vor să-şi facă universitate în limba maternă. Niciodată! Niciodată! Omule! Ia aici nişte bani şi continuă-ți lupta! Termină-ți ceasul şi pune-l să behăie lung, întru nemurire! Proletari din toate țările, treziți-vă!

Scoate câteva teancuri de bancnote din sertar şi le dă lui Arbore. Freamăt subteran în creştere. Se aud bătăi violente în trapă. Tensiune maximă. Arbore ia banii şi iese mulțumit, puțin speriat.

Scena 6

Samson, Lili. Şuteu coboară pe o coardă de alpinist. Este îmbrăcat în costum de deținut şi are un rucsac pe spate. Se opreşte în coardă, la câțiva metri deasupra scenei; îşi aprinde o țigară.

LILI: Să deschid Buricul Pământului? Bate cineva...
SAMSON *(absent):* Banul rămâne cel mai bun detergent. Spală orice conştiință, curăță orice mână.
LILI: Poate că sunt oamenii legii?
SAMSON: Legea are trei părți. Fărădelegea, niciuna. Singura lege pe care o respect este cea a gravitației.
LILI: E multă lume înfometată…
SAMSON: Popoarele sunt uriaşe tuburi digestive. Foame primordială. Saturn şi-a înghițit copiii, Jupiter şi-a devorat prima soție…
LILI *(speriată):* Dumnezeule!
SAMSON: Iubiți-l dezinteresat pe Dumnezeu! Nu-i mai cereți, în schimb, bilete de odihnă în Rai! Eu sunt Fiul Domnului! Într-o zi mă voi urca la Tatăl meu ceresc. *(Pauză.)* Şi poate chiar mai sus. *(Şuteu coboară pe coardă, înaintează şi se opreşte în fața lui Samson.)*
ŞUTEU: Bună ziua! Am mare nevoie de o sponsorizare!
SAMSON *(revine la realitate):* Ah, iată unul care vine din cer, ca să caute bani pe pământ. Prietene! Păi nu ți-am dat eu parale să escaladezi munții Olandei? N-ai fost tu pe banii mei în Everest?
ŞUTEU: Ba da, săru-mâna! Banii însă i-am cheltuit la urcare. Am cucerit Everestul! E jenant ce vă spun... Acuma nu mai am bani să cobor...
SAMSON: Şi de ce nu rămâi acolo? Ar trebui să stăpâneşti ce-ai cucerit!
ŞUTEU: M-a chemat înapoi dorul de țară, care e mai înalt decât orice munte...
SAMSON *(scoate un teanc de bani din sertar şi îl aruncă lui Şuteu):* Frumos spus! Ține minte! Numai în limba noastră există cuvântul dor!

Şuteu numără banii în fața lui Samson. Îi pune în rucsac, din care scoate un potcap călugăresc, o cruce şi o Biblie. Îşi potriveşte potcapul, afişând un aer cucernic de călugăr.

ŞUTEU: Pace şi binecuvântare! Sunt cardinal ortodox şi vreau să fac o mănăstire a neamului în Himalaia. Mi-ar trebui nişte fonduri nerambursabile...
SAMSON *(visător):* Cum, sfinția voastră, noi românii nu avem acolo mănăstire?
ŞUTEU: Nu, fiule! Avem doar un schit de maici, pe muntele Athos. Toți ceilalți şi-au făcut mănăstiri. Arabi, țigani, turci, moldoveni, evrei! Fire-ar mama lor a dracului! Amin! *(Pauză.)* Dacă aş avea bani...
SAMSON: Ah, banii nu sunt o problemă, sfinția voastră! Confederația noastră este branşată direct la magistrala bugetului de stat. *(Scoate mai multe teancuri de bani din sertar.)* Luați, sfinția voastră! Luați!
ŞUTEU *(uimit):* Bogdaproste! Taică, să-ți dea cerul sănătate! Că minte ai, slavă Domnului!

SAMSON *(exaltat, scoate alți bani din sertar şi aleargă după Şuteu):* Luați, sfinția voastră! *(Pune banii în rucsacul lui Şuteu.)* Luați şi acest inel! *(Îşi scoate ghiulul din deget şi îl dă lui Şuteu.)* E din aur curat! L-am primit de la un secretar de stat, pe care cu mâna mea l-am scos din puşcărie... *(Pauză.)* Ce să vă mai dau? Nişte certificate de revoluționar în alb? După cum arătați, sunt sigur că ați participat activ la evenimentele din Decembrie! Nu cumva doriți o combină de abataj?
ŞUTEU: O combină la mănăstire?
SAMSON: Una nouă! Din mormanul de fiare vechi al economiei naționale! *(Pauză.)*
ŞUTEU: E mare?
SAMSON: Cea mai mare din lume! E un utilaj foarte scump, sfinția voastră! Nu găsiți aşa ceva nici la Vatican! *(Pauză.)*
ŞUTEU: La ce ne-ar folosi?
SAMSON: Vom săpa căi de acces în subteran, când vom porni cruciada împotriva Infernului.
ŞUTEU: Vreți să creştinați Iadul?
SAMSON: E imperios necesar! Dracii au invadat guvernul! Este impardonabil!
ŞUTEU *(se roagă, după care se închină de trei ori):* Mare şi încăpătoare este grădina Ta, Doamne! *(Îşi ia rucsacul şi iese în grabă.)*
LILI *(gânditoare):* Oare nu trebuia să semneze de primire?
SAMSON: Dalila! Pentru numele lui Dumnezeu, nu ai încredere în cuvântul unui cardinal? *(Pauză.)* Se va ruga pentru liniştea sufletelor noastre... *(Rumoare sub pământ. Lovituri puternice în trapă.)*

Scena 7

Lili, Samson. Intră Ministrul, timid, trăgând după el o sacoşă grea.

MINISTRUL *(foarte timorat):* Permiteți?...
SAMSON *(aspru):* Cine eşti dumneata, şi cum îți permiți să-mi ceri permisiunea?
MINISTRUL *(pierdut):* Vă rog să mă iertați, excelență... Aştept de o oră... Eu, ştiți, sunt ministru... *(Îi întinde legitimația.)*
SAMSON *(oficial):* Lili, avem vreun ministru pe lista de audiențe?
LILI *(plictisită):* Parcă era unul, mai pe la coadă...
SAMSON *(deschide cu dispreț legitimația):* Ministerul Economiei Subterane! *(Pauză.)* Dumneata, stimabile, demonstrezi clar criza de identitate a guvernului. Nici nu ştii cine eşti!
MINISTRUL *(total fâstâcit):* Vă rog să mă scuzați...
SAMSON: Gura! Află, domnule, că nu eşti decât un adjunct al ministrului, adică o persoană numită... *(Îi aruncă Ministrului legitimația.)*
MINISTRUL *(supus):* Adevărat...
SAMSON: Te rog să nu mă întrerupi! Dumneata ai fost numit în funcție. Eu am fost ales! Înțelegi diferența? *(Ministrul dă afirmativ din cap, fără să răspundă. Samson îl cercetează atent.)* Răspunde!
MINISTRUL: Ați spus să nu vorbesc...
SAMSON: Am spus să nu vorbeşti neîntrebat! Dar, când te întreabă un om ales, răspunde, domnule! Că pentru asta ai fost numit! Ia spune! De ce n-a venit aici şeful dumneata, ministrul cel mare?
MINISTRUL: Îşi cere mii de scuze! E plecat peste hotare...
SAMSON *(ironic):* Ahaaa! La Paris, în lupanare! *(Grav, coborând privirea spre sacoşă.)* Ce-ai adus acolo?
MINISTRUL: Banii de subvenție...
SAMSON *(suspicios):* Sunt bani curați?
MINISTRUL *(senin):* Bani publici, majestate!
SAMSON (*măsoară sacoşa din priviri):* Cam puțini!
MINISTRUL: E prima tranşă...
SAMSON: Şi nu ți-e frică să cari banii, aşa, cu sacoşa?
MINISTRUL: Aşa ați cerut dumneavoastră, în numerar! Comisioanele bancare sunt mari... *(Cineva loveşte cu ranga în trapă.)* Aoleu!
LILI *(speriată):* Deschideți, excelență!
SAMSON *(ia cheia din cui):* Deschid, sigur că deschid! Vezi, domnule ajutor de ministru! Cheia de la Buricul Pământului este la mine! Eu, regele Samson, controlez energia internă a planetei! *(Învârte cheia şi deschide trapa. Din adânc iese Trifon, destul de şifonat.)*
TRIFON *(speriat):* E prăpăd! Tensiunea creşte! Ortacii sunt nervoşi! Nimeni nu ascultă de nimeni! Mi-au tras câteva pe spinare…
LILI: Ah, Doamne!...
SAMSON *(calm):* Ai anunțat creşteri salariale?
TRIFON: Da! Au fost de acord... Dar nu ajunge...

SAMSON: Le-ai promis protecție socială? Uite, ministerul ne-a trimis banii! *(Trânteşte sacoşa pe birou.)*
TRIFON *(gâfâind greu, cu ochii pe sacoşă):* Am promis. De aici mi se trage! Oamenii nu ştiu ce-i aia protecție socială…
SAMSON: De ce nu le-ai spus tu?
TRIFON: Păi, nici eu nu ştiu, excelență!
SAMSON *(furios):* Cum nu ştii, mă! Ce fel de vice-lider eşti tu? *(Îl trage de urechi.)* Tu crezi că aşa se conduce clasa muncitoare? Măgarule! Te degradez! Dă-mi lampa! *(Resemnat, Trifon îi întinde lampa.)* Un lider adevărat trebuie să fie mesianic, chiar şi în salopetă. Lili, vreau casca mea de aur! Ia să mă înalț eu la cer! La cerul adâncului!

Lili îi aduce de pe birou casca, în formă de coroană. Samson şi-o potriveşte, apoi se îndreaptă spre trapă. Sună telefonul. Trifon ridică receptorul.

TRIFON *(tare):* Guvernul, la telefon...
SAMSON *(oprindu-se, după ce a ridicat trapa):* Care guvern?
TRIFON: Guvernul rațional – pitoresc - divin şi birocrat!
SAMSON *(autoritar):* Dă-mi telefonul! Ăştia cred că mina e stație de metrou! *(Preia receptorul.)* Alo, da! Cum adică, cine sunt eu? Cine eşti dumneata? Pe mine mă ştie toată țara, plus străinătatea! Eşti şeful de cabinet al premierului? Şmechere! Vrei să spui că țara noastră are premier? *(Grav.)* Poftim? Marele Tron? Ați avut tupeul să descalificați Tronul meu cu şapte picioare? *(Pauză.)* Incredibil! Şi cine a câştigat cursa? Jilțul acela prăpădit? Mârțoaga primului ministru? Ah, impostori blestemați! Ticăloşi! Bandiți aleşi prin vot universal! O să plătiți scump această fărădelege! *(Trânteşte receptorul. Ministrul se ascunde înfricoşat într-un colț.)*
TRIFON: Pariez pe o rață umplută cu varză că s-a întâmplat o nenorocire!
LILI *(tremură):* Doamne, ce frig! Iar au înghețat salariile bugetarilor!
SAMSON *(în fierbere):* Tăcere! Situația s-a agravat! În statul nostru național unitar, aleşii națiunii îşi bat joc de provincie! Ticăloşia ticăloşiei! Totul este ticăloşie!
TRIFON: Ce s-a-ntâmplat, excelență?
LILI: Sfântă Varvara, nu ne lăsa!
SAMSON *(mângâie tronul):* Tronul meu, campion la proba de obstacole. Ei bine! *(Cu voce tunătoare.)* Aflați că, printr-o uriaşă fraudă de arbitraj, Tronul meu a fost descalificat!
TRIFON: Bănuiam eu că Tronul excelenței voastre se dopează! *(Pauză.)* Fără energizante nu ajungeați atât de sus!
SAMSON: Idiotule! L-au descalificat pentru că are şapte picioare! Pricepi? Au modificat regulamentul! Nu admit decât scaune cu maxim şase picioare!
LILI: Prin urmare…
SAMSON: Au făcut jocurile astfel încât să câştige jilțul premierului care, ați ghicit, este hexaped! Nemernicie dâmbovițeană! Complot mârşav al Miticilor din comisia de arbitraj! *(Se apleacă, smulge un picior de la Marele Tron, pe care îl ridică amenințător.)* Fac contestație! Lucrurile nu vor rămâne aşa! E vorba de un titlu suprem… Dacă vor război civil din cauza unui picior de scaun, îl vor avea! Strâng oastea cea mare şi merg la Bucureşti! Arbitrii sunt oamenii Puterii! Berbecii bătrânului Bucur! Se pun ei cu Buricul Pământului? *(Deschide trapa şi coboară în subteran.)* Ei, bine! Strâng eu oastea cea mare! Patria este norodul, nu tagma guvernatorilor!… *(Dispare în subteran. Trifon trânteşte trapa în urma lui.)*

Scena 8

Acelaşi decor. Trifon, Lili, Ministrul

TRIFON *(învârte cheia în broasca de la trapă, după care o ascunde în buzunar):* Gata cu tirania! S-a terminat cu Buricul Pământului! Aşa nu se mai poate trăi! *(Împinge biroul deasupra trapei, blocând ieşirea din subteran.)* Să stea acolo mult şi bine! E nebun! N-am mâncat nimic de aseară, deşi sunt lider național…
LILI: Vice-lider…
TRIFON: Tu să taci! *(Ia de pe birou un regulament.)* Scrie clar în regulament! Când liderul maxim este plecat din țară, când este în ceruri sau în adâncurile pământului, îi va ține locul un vice-lider. *(Pauză.)* Adică eu! *(Se apropie de Lili, mângâindu-i fața, cu prefăcută tandrețe):* Sărută-mă!
LILI *(ofensată):* Obraznicule!
TRIFON: Ți-am spus să mă săruți!
LILI: Trifoane, ştii bine că sunt iubita liderului maxim!
TRIFON: Da, dragă, toată lumea ştie! Dar el este plecat, iar eu îi țin locul! Scrie clar în regulament! *(Poruncitor.)* Sărută-mă! *(Lili îl sărută, destul de rece.)* Mai cu foc! *(O strânge în brațe. Lili îl sărută cu pasiune crescândă.)* Ei, aşa mai merge… *(Lili devine tot mai pătimaşă.)* Bine, bine! Gata! Ajunge!
LILI *(cu voluptate):* Ah, ce temperament! Ce suflet de investitor străin!
TRIFON: Pardon! Eu sunt dac adevărat! La noi în sat, poporul român încă nu s-a format! De două mii de ani n-a călcat pe la noi picior de roman! Sunt daco-get, get beget, adică trac de origine sarmatică… Strămoşii mei, sarmații, au inventat sarmalele! *(Pauză.)* Mă iubeşti?
LILI *(uşor apatică):* Ia-mă! Sunt a ta…
TRIFON *(alintând-o):* Pot să-ți cer ceva?
LILI: În numele regulamentului, fac orice pentru tine… *(Pauză.)*
TRIFON *(răsfoind Cartea de bucate):* Atunci du-te repede la restaurantul „Lupul tranziției" şi comandă frigărui din piept de pui, grătar, pârjoale, antricot, escalop cu ciuperci, colțunaşi, sărmăluțe în foi de varză, o pulpă de miel şi mult *(scandează.)* muj-dei, muj-dei, muj-dei! Un meniu echilibrat, acoperitor pentru toate provinciile istorice. *(Pauză.)* Aha! Şi două butelii cu vin de Murfatlar, neapărat cu panglică tricoloră…
LILI *(uşor dezamăgită):* Atâta ceri tu de la o femeie?
TRIFON: Da, dragă! Ce, nu e destul? La ce te aşteptai? Noi, dacii, suntem foarte cumpătați când e vorba de mâncare… Romanii sunt cei care au adus lăcomia la Sarmisegetuza! Ne-au cucerit, bombardându-ne cu jamboane afumate, aruncate cu catapulta! Ne-au înrobit, legându-ne de mâini şi de picioare, cu fire lungi de macaroane!
LILI: Nu pot să aduc singură atâta mâncare…
TRIFON: Bine, bine! Du-te odată! Vreau să rămân singur, să mă reculeg! Să-mi pregătească masa! Vin eu acolo! *(Atinge prudent geanta cu bani de pe birou.)* Azi voi servi o gustare la restaurantul „Lupul tranziției"! Du-te, femeie! Vezi că nu mai rezist! Voi fi primul lider național care moare de foame, sub ochii indiferenți ai națiunii, în țara în care soldații sovietici culcau spicele cu lăncile. *(Lili iese.)*

Scena 9

Trifon. Ministrul continuă să stea ascuns.

TRIFON *(îşi freacă mâinile):* Ah, ce bine e să fii singur! Poţi lua uşor decizii colective! *(Deschide geanta şi face ochii mari.)* Doamne, ce de bani! Sigur sunt numărați! *(Caută febril prin geantă.)* Nu văd nici borderou, nici chitanțe… *(Tare şi hotărât.)* Dar eu nu pun mâna! Pentru că sunt un om cu principii! *(Ezită.)* Ce să faci cu principiile, dacă n-ai bani? *(Se uită în dreapta şi în stânga.)* Şi nu e nimeni în jur… *(Ezită.)* Nici măcar un martor care să-mi vadă tăria de caracter!… *(Scoate câteva teancuri. Îi cântăreşte în palmă.)* Frumoşi bani! Noi! Fabricați pe imprimanta guvernului… *(Ministrul îl urmăreşte din spatele fotoliului. Trifon se uită atent în jur.)* Parcă am auzit ceva! *(Se apleacă, cu teancurile de bani în brațe. Îşi lipeşte urechea de podea.)* Nimic… Linişte şi pace socială… *(Se ridică. Pipăie iar banii.)* Zău că aş opri câteva teancuri… Sponsorizez nişte acțiuni de caritate… Aş putea zidi şi eu un orfelinat, o biserică… Dacă n-aş fi un om corect, zău că aş lua! *(Ezită.)* Bani publici… *(Tare.)* Doamne, de ce dracu' m-ai făcut atât de cinstit? *(Se uită încordat împrejur.)* Bani publici. Bani ai întregului popor. Păi da, eu ce sunt? Om din popor! Nu strigam eu la Revoluție „Noi suntem poporul!"? *(Zâmbeşte luminat.)* E clar! Banii aceştia sunt ai poporului muncitor, adică şi ai mei… *(Hotărât.)* În numele poporului suveran, ia să-mi iau eu partea mea! *(Ia câteva teancuri şi le ascunde în buzunarul de la piept.)* Uite-aşa! *(Tare, spre cer, cu mâinile împreunate).* Doamne, sper că mă înțelegi! *(În spatele fotoliului, ministrul strănută zgomotos.)* Sănătate! *(Uluit şi derutat.)*
MINISTRUL *(ridicându-se timid din spatele fotoliului):* Vă rog să mă iertați… Eu sunt ministrul…
TRIFON *(aspru):* Ce cauți aici? *(Se uită la ceas.)* La ora aceasta ar trebui să fi la şedința de guvern!
MINISTRUL: Sper că nu deranjez...
TRIFON *(calm):* Nici un deranj! Ştii, eu sunt un om foarte evlavios! Tocmai îmi făceam rugăciunea!
MINISTRUL: Am văzut. *(Pauză.)* Dacă vreți, aştept afară…
TRIFON: Nu, domnule! *(Îşi pipăie buzunarul.)* M-am rugat destul! *(Arată spre geantă.)* Vrei cumva să te rogi şi dumneata?
MINISTRUL *(încurcat, se uită la ceas, apoi la geantă):* Mulțumesc! E prea devreme! Noi, la minister…
TRIFON: Cum doreşti!
MINISTRUL *(nesigur):* Dar, dacă insistați… *(Se uită la geantă.)*
TRIFON: Nu insist! Fiecare se roagă când crede de cuviință.
MINISTRUL: Ştiți, noi la minister…
TRIFON *(bănuitor):* De ce te-ai ascuns după fotoliu?
MINISTRUL: De teamă, domnule lider… Când regele a început să strige, am crezut că a izbucnit o nouă revoluție.
TRIFON: Tot executivul este aşa fricos?
MINISTRUL: Da, domnule… Guvern de tehnocrați! Oameni trăiți între cărți… Nu se pricep la lupta de clasă…

TRIFON: Mie îmi place acest guvern. E inofensiv. Din partea mea poate să tot guverneze. Dar el *(arată spre Buricul Pământului),* Samson Nebunul, el vrea schimbare… E puternic, nimic de zis. Nebun, dar puternic. Chiar dacă puterea lui stă în plete. Eu i-am spus: Samsoane! Lasă, mă, cârmuirea să cârmuiască! Nu-ți pune atâta speranță într-un smoc de păr. Samsoane, Puterea este puternică şi până la urmă o să te tundă…
MINISTRUL: Vă permite un asemenea limbaj?
SAMSON: Desigur! Câteodată îl iau şi de urechi! Pe Samson eu l-am făcut ceea ce este, domnule! I-am spus: vezi-ți, mă, de organizația ta, fii echidistant, dă-i dracului pe toți!
MINISTRUL: V-a ascultat?
TRIFON: Ei, parcă ai cu cine vorbi! E nebun! Spune că el execută ordine divine…
MINISTRUL: Regele Samson este tot aşa evlavios?
TRIFON *(confidențial):* Vai de mine! E mai ortodox decât Papa de la Roma! *(Cu voce scăzută.)* În probleme de strategie socială, Samson se consultă numai cu Dumnezeu…
MINISTRUL: Are relații aşa înalte?
TRIFON: Da, prietene! Sfântul Duh i-a dictat Contractul colectiv, pe muntele Sinaia.
MINISTRUL: Am văzut că poartă la gât cruce de episcop…
TRIFON: Crucea i-am adus-o eu, de la Veneția! Am fost acolo la un simpozion interesant: influența razelor de lună asupra industriei miniere… *(Pauză.)*
MINISTRUL: Frumos oraş, Veneția!
TRIFON: Nu mi-a plăcut! Am prins vreme proastă, domnule! Ceva, de speriat! Inundații ca la Veneția n-am văzut în viața mea. Era atâta apă pe străzi că se putea umbla numai cu barca! *(Pauză.)* Ce mă tot iscodeşti? Nu cumva eşti omul lui Samson?
MINISTRUL: Vai de mine!…
TRIFON *(aspru):* Ascultă! Niciodată să nu te joci cu nervii unui dac!
MINISTRUL: Domnule…
TRIFON: Ia spune tu repede: barză, viezure, moş, mânz!
MINISTRUL: Barză…
TRIFON: Nu fii prost! Cine se ia cu mine bine, va guverna veşnic, nu ca fraierii, din patru în patru ani!
MINISTRUL: Viezure…
TRIFON: Îmi place de tine! Eşti băiat deştept! Ai stofă de sindicalist! *(Pauză.)* Cine dracu' te-a pus să te faci ministru? *(Brusc, se apleacă şi pune urechea la pământ.)* E linişte şi pace… *(Solemn.)* Te invit la restaurantul „Lupul Tranziției", domnule ministru! *(Se apropie amândoi de ieşire. Brusc, Trifon se întoarce. Deschide sacoşa.)* Ah, era să uit! *(Mai scoate două teancuri de bani, lăsând sacoşa deschisă pe birou).* Ia să-mi fac eu rugăciunea înainte de masă! *(Îi dă ministrului un teanc).* Roagă-te şi dumneata! În fond mergem la o cină creştină!
MINISTRUL *(speriat, bagă banii în buzunar):* Barză, viezure, mânz… *(Amândoi ies din scenă.)*

Scena 10

La început totul e cufundată în linişte. Personajele lipsesc. Din adâncul pământului răzbat uneori zgomote înfundate. Telefonul sună prelung. Intră Lili, foarte agitată. Se uită îngrijorată la barometru.

LILI: Au plecat toţi! Şi barometrul arată vremuri grele... Au lăsat corabia fără cârmaci, în plină furtună… Ce iresponsabili! Ei, lasă că preiau eu comanda! Să le arăt cum conduce o coafeză! *(Ia loc pe Marele Tron.)* Doamne, ce zăpuşeală! Vreme de furtună… *(Scoate din sacoşa de pe birou un teanc de bani, pe care-l foloseşte drept evantai.)* Nu suport căldura! Ah! *(Sună telefonul. Lili ridică receptorul.)* Alo, da! Ai greşit, domnule! Aici nu e nici un sindicat! Ai nimerit la fabrica de bigudiuri! *(Trânteşte receptorul; continuă să-şi facă vânt cu teancul de bancnote. Telefonul sună iar. Lili aruncă teancul de bancnote în poşeta ei. Ridică receptorul.)* Alo! Da, domnule prefect! Nu, liderul maxim nu poate vorbi! Tocmai i-am pus părul pe moaţe! Cum de ce? Aşa vrea el: lung, permanent şi ondulat! *(Pauză.)* Pentru ce să dea cu fixativ?! *(Ofensată.)* Domnule prefect, eu vă respect, pentru că reprezentaţi o importantă instituţie publică! *(Pauză.)* De ce vă băgaţi, dacă nu vă pricepeţi? *(Autoritară.)* Vă rog să nu mă contraziceţi! Eu îmi cunosc bine meseria! *(Pauză.)* Nu, zău! Ce-are coafura cu prefectura! *(Trânteşte receptorul; scoate alt teanc de bani, cu care îşi face vânt.)* Ce zăpuşeală! *(Sună celălalt telefon.)* Alo, da! Da, suntem Regia Autonomă a Aerului! *(Zâmbeşte cochet.)* A, ministerul alimentaţiei publice? Bună ziua, domnule ministru! Cum, nu mai aveţi aer? Vă sufocaţi? Deschide, domnule fereastra! *(Pauză.)* Nu e vina noastră! Noi suntem în grafic! *(Răsfoieşte un dosar.)* Zilnic livrăm aer, conform contractului! *(Pauză.)* De ce oftaţi? A, dacă oftaţi aşa adânc, înseamnă că acolo în Capitală aveţi aer, nu glumă! *(Pauză.)* Nu, nu putem mări producţia de aer! Aerul este un produs strategic, domnule ministru! Trebuie exploatat raţional. Generaţiile viitoare trebuie şi ele să respire! *(Pauză. Lili introduce teancul de bani în poşetă.)* Cum? E mai ieftin să aduceţi din import aer condiţionat? *(Furioasă.)* Dumneata nu ştii că producţia internă de aer este în primul rând o chestiune socială? *(Pauză.)* Poftim? Securitatea naţională atârnă de un fir de păr? Să fim, serioşi, domnule ministru! Eu îmi cunosc bine meseria! *(Închide telefonul; scoate un alt teanc de bancnote cu îşi face vânt.)* Doamne, ce zăpuşeală! Vreme de furtună!

Intră Nela, fără să salute. E plină de sine, uşor arogantă, foarte elegantă, îmbrăcată provocator.

NELA: Dumneata aici? Unde-i conducerea? Am o cerere…
LILI *(înţepată):* Eu sunt conducerea, duduie! Dă-mi cererea să-i dau număr de înregistrare… *(Nela îi dă cererea. Lili scrie ceva pe ea, fără să o citească.)*
NELA: E urgentă!
LILI: Gata! Am şi rezolvat-o. Poftim! *(Îi restituie cererea.)* Se respinge!
NELA: Ce obrăznicie! Vreau să vorbesc cu Samy!
LILI: Cu cine?!
NELA: Cu Samy, dragă, n-ai auzit? Liderul maxim…

LILI: Samy!? Sfântă Varvara! Cum îți permiți, cucoană? Poate vrei să vorbeşti cu excelența sa Samson Întâiul. E regele adâncului…
NELA: Iar eu sunt regina!
LILI *(şocată):* Vorbe în vânt! Dumneata regină? Arată-mi legitimația!
NELA: Legitimație de regină nu mi s-a eliberat încă. Am în schimb o fotografie; eu cu regele Samson, într-o poziție cât se poate de intimă… *(Îi întinde fotografia.)*
LILI *(priveşte cu dispreț fotografia, fără să o atingă):* Poza asta am văzut-o prin ziare. Parcă am auzit de dumneata. Eşti cântăreață?
NELA *(mândră):* Da! Cu carte de muncă!
LILI *(nervoasă):* La ce mină?
NELA *(încurcată):* Am uitat! N-am fost acolo niciodată. Oricum, avea un nume foarte muzical: Violina, Doremina…
LILI: Carolina?
NELA: Exact!
LILI: Şi cum poți cânta la mină, dumneata, cu buletin de Bucureşti?
NELA: Simplu, dragă! Am contract! Le cânt la telefon, o oră pe săptămână!
LILI: Mina Carolina? *(Cu răutate.)* Ei bine, se pare că n-ai cântat cum trebuie! Mina dumitale s-a închis!
NELA *(neîncrezătoare):* Cum să se închidă, dragă? Samy spunea că are program non-stop!
LILI *(cu o gelozie tot mai greu de mascat):* Află că Samy al dumitale te-a mințit! De obicei minte, când vorbeşte cu femei uşoare!
NELA: Ia seama ce spui!
LILI *(ironică):* Vă rog să mă iertați, majestate! *(Ridică tonul.)* Dar eu ştiu ce vorbesc! Sunt coafeză. *(Tare.)* Ați rămas pe drumuri, alteță! Mina înălțimii voastre s-a închis!
NELA *(ia loc pe scaun):* Mă rog! La drept vorbind, puțin îmi pasă! Eu îmi primesc salariul prin poştă, regulat, fără probleme. *(Lili devine tot mai nervoasă. Scoate din sacoşă un teanc de bani cu care îşi face vânt.)* Oricum, am venit să-mi iau transferul…
LILI: Unde?
NELA: La o mină din Bucureşti… *(Scoate şi ea din sacoşă un teanc de bani, cu care îşi face vânt.)* Mare zăpuşeală! *(Mirată.)* Ce evantaie scumpe, o, la, la! Unde sunt fabricate?
LILI *(**ințepată**):* La Banca Națională!
NELA: Îl voi ruga pe Samy să-mi aducă şi mie câteva! Sunt foarte practice. *(Pune teancul de bani în poşeta ei.)*
LILI: Unde l-ai cunoscut pe Samy al dumitale?
NELA: La nunta unui lider din industria uşoară. Eu cântam, Samy dansa. Era în mare vervă. Tocmai spărsese capul unui fotoreporter! Samy dansează nemaipomenit! Dragoste la prima vedere… De-atunci e al meu. Dansează cum îi cânt eu!
LILI: Nu mai spune! Şi ce-ai găsit la el, în afară de bani?
NELA: Părul, dragă! Are păr de zeu. Cu asemenea plete, un bărbat demolează voința celei mai virtuoase femei. I-am mângâiat părul atâtea nopți… Păcat că se piaptănă, aşa, fără gust…
LILI: Poftim?
NELA: Dar nu-i nimic! După ce ne căsătorim, mă voi ocupa personal de părul lui!
LILI *(afectată):* Află că eu, Dalila, am făcut din el ceea ce este! Datorită mie are păr de Luceafăr! Dacă nu eram eu, Samy al tău ar fi arătat astăzi ca Vasile Alecsandri! Obraznico!

NELA *(Scoate alt teanc de bani, îşi face vânt cu el, după care îl pune în poşetă):* Vezi că vorbeşti cu o artistă profesionistă!
LILI: Lasă că ştiu eu ce artă practici tu! E cea mai veche meserie…
NELA: Avea dreptate Samy! Eşti o scorpie!
LILI: Aha! Ia să-ți fac eu ție părul permanent, artisto! *(Brusc se ridică, înfigându-şi mâinile în părul Nelei. Aceasta scoate un țipăt scurt.)*
NELA: Ia-ți mâinile din părul meu natural, peruca dracului!
LILI *(o scutură cu putere):* Sunt coafeză autorizată! Legea îmi dă voie să-mi bag mâna în părul oricui!

Nela opune rezistență. Încleştate, cele două femei se prăbuşesc pe covor. Telefonul sună, dar femeile nu-l iau în seamă, continuând să se lupte în tăcere. Deodată se aud lovituri puternice în trapă, urmate de un murmur subpământean, în creştere. Cele două femei se calmează brusc, dar rămân pe covor.

NELA *(brusc devine serioasă):* Cine să fie?
LILI *(se ridică brusc):* Ei, mai întrebi? *(Îşi aranjează rochia. Loviturile în trapă sunt tot mai violente.)*
NELA *(se ridică):* Cine-i, dragă?
LILI: Cine? S-a întors Samy, regele adâncului!

Scena 11

Aceleaşi personaje. Loviturile în trapă sunt tot mai insistente. Vuietul adâncului creşte în intensitate.

NELA *(îşi aranjează părul):* Vine regele! Vine regele! Ai văzut cumva rujul meu?
LILI *(cerebrală):* Dumnezeule! Buricul Pământului e blocat. Ajută-mă! *(Cele două femei împing biroul la locul său inițial, eliberând trapa.)*

Zgomotele subterane se repetă, cu intensitate constantă. Se disting fragmente de cântece patriotice, urale, fluierături, aplauze. Cele două femei se căznesc să ridice trapa.

NELA: Nu se poate!
LILI *(tot mai agitată):* E încuiată! Cheia e la Trifon! Iar acesta este stă la masă cu ministrul economiei subterane!
NELA: O, Doamne!
LILI: Tâlharul! Oamenii noştri luptă în adâncuri, iar el bate palma cu guvernanții…
NELA: Vrei să-mi dai puțin rujul tău?
LILI *(stresată):* Erupția pluteşte în aer! Tu nu simți că Apocalipsul e aproape?
NELA: Simt, dragă, sigur că simt! Dar nu putem părăsi această lume nefardate.
LILI *(scoate rujul din poşetă şi i-l întinde):* Poftim! *(Lili îşi aranjează părul. Freamătul subteran creşte, asemănător unui cazan în clocot.)*
NELA *(se dă cu ruj):* Dacă ştiam că vine sfârşitul lumii rămâneam la Bucureşti! *(O ajută pe Lili să se piaptene.)* Stai să te ajut! *(Foarte amabilă.)* Ia loc! Trebuie să-ți îndrept părul la spate…
LILI *(ia loc pe scaun):* Mulțumesc! Ascultă-mă pe mine! Va exploda planeta. Samson nu glumeşte!
NELA *(veselă):* Samy e un dulce! Mă mărit cu el! Stai numai să treacă Apocalipsul!
LILI *(nelinişti tă):* Şi eu ce fac? Am investit în el sentimente, mai ceva ca o bancă de investiții!
NELA: Poți să rămâi cu noi. Nu sunt geloasă! *(Încet.)* Ştii, eu mai am şi alte obligații conjugale! Ne putem înțelege! Consimt ca Samy să fie al tău în toate duminicile impare! *(Rumoarea subterană creşte. Intră Trifon, satisfăcut, sătul, uşor amețit.)*
LILI *(către Trifon, în vreme ce Nela continuă să o piaptene):* Cheia! Pentru numele lui Dumnezeu! Liderul maxim e sub pământ!
TRIFON *(cu voce de chefliu):* Am predat cheia domnului ministru… Eu sunt garantul păcii sociale…
NELA: Şi liderul maxim…
TRIFON *(hotărât):* Femeie! Liderul maxim sunt eu! Gata cu Buricul Pământului! *(Împinge biroul înapoi peste trapă. Zgomotele subterane încetează brusc.)* Vezi! S-a făcut linişte… Sunt omul care aduce pace pe pământul legendar al Daciei libere… *(Vesel.)* Tu crezi că romanii au venit în Dacia ca să formeze poporul român? Nici vorbă! Au venit la furat! *(Pauză.)* Voi unifica toate cnezatele şi voievodatele sindicale într-un mare imperiu. Şi eu voi fi împăratul…
LILI *(cu voce rugătoare):* Trifoane, regele Samson e acolo jos…

TRIFON *(arogant):* Sunt împărat! Ce mă interesează pe mine un pârlit de rege? Să stea sub pământ! Acolo e regatul lui! Acolo e plăcut, e răcoare!
NELA: Dacă se sufocă?
TRIFON *(ia loc, satisfăcut, pe tron):* Prostii! Cum să te sufoci într-o mină de aer? *(Deschide mapa şi începe să semneze.)* Acum e linişte…
LILI: Dacă va găsi un punct de sprijin, Samson va răsturna pământul! *(Către Nela.)* Mulțumesc, Nela! Ia loc, te rog! Acum e rândul meu să te piaptăn. *(Oftează.)* Aşadar, ne-am înțeles! Amândouă suntem regine! Împărțim regele! *(Cele două femei izbucnesc în râs.)*
TRIFON *(clătinându-se):* Care rege? Gata cu monarhia!
NELA *(către Lili, aşezându-se pe scaun):* Vreau coadă de cal! Samy adoră caii!

Zgomotul subteran reapare, crescând treptat în intensitate. Trifon devine tot mai agitat. Cele două femei rămân calme. Lili continuă pieptănatul. Trifon se ridică. Se aud iar lovituri violente în trapă. Toată scena intră în trepidații. Mobilierul tremură. Lumina pâlpâie, devine tot mai slabă. Trifon, speriat, ia geanta cu bani şi se ascunde în dulap. Se aude o explozie subterană puternică. Pe fundalul scenei joacă lumini, iar fondul sonor sugerează o erupție vulcanică.

Scena 12

Aceleaşi personaje. În spatele scenei, erupția este în plină desfăşurare. Se aud voci, tot mai puternic, larmă, freamăt social, țipete, geamuri sparte. Lozinci: ”Murim, luptăm!”, „Unitate!”. Oamenii dau năvală în scenă în mare grabă, destul de ordonat, în şir indian. Intră prin laterala dreaptă a acesteia şi ies prin laterala stângă, învârtindu-se în cerc, prin spatele scenei, pe principiul lanțului fără sfârşit. Mulțimea este alcătuită din patru mineri adevărați, în haine de lucru zdrențuite, cu diferite unelte în mâini, la care se adaugă doi pseudo-mineri (oameni ciudați, în salopete noi, curioşi din fire), un fotbalist (în şort, tricou şi ghete cu crampoane), un reporter TV, cu camera – video pe umăr, un căldărar cu un ceaun mare de aramă, un elev de liceu, cam tomnatic, cu ghiozdanul în spate, o precupeață. Mulțimea poate fi completată cu alte figuri pitoreşti, din categoriile socio – profesionale amintite, în funcție de dimensiunile scenei şi resursele umane ale teatrului. În mulțime se regăsesc câteva personaje deja cunoscute: Tulbureanu aleargă pe o trotinetă, Arbore călăreşte un cal de lemn, Şuteu, în zeghe, agită steagul Uniunii Europene, puțin stilizat. După ce parcurge de trei ori traseul descris, mulțimea se strânge în grup compact pe partea stângă a scenei, într-o stare de excitare maximă. Cele două femei, de un calm imperturbabil, continuă să-şi aranjeze părul.

NELA *(către Lili):* S-a aprins țara?
LILI *(continuă să o piaptene):* Stai liniştită! E doar Apocalipsul!
NELA: Ce vor aceşti oameni?
LILI: Nici ei nu ştiu!
NELA *(către mulțime):* Ce doriți, oameni buni?
MULȚIMEA *(scandează în cor):* Nu vrem nimic! Nu vrem nimic! Nu vrem nimic!
LILI: Nu aveți nici o dorință?
702: Eu vreau egalitate cu cei bogați!
FOTBALISTUL: Eliminați discriminarea din fotbal. De ce doar portarii au voie să joace mingea cu mâna?
CĂLDĂRAR: Să se scoată cuvântul rrom din dicționare! E umilitor pentru demnitatea mea de țigan!
TULBUREANU: Trăiască şi-nflorească vița de vie!
ARBORE: Vreau să prind rădăcini pe această măreață vatră de istorie!
ŞUTEU: Rupeți gardurile, spargeți porțile! Dărâmați cortina de fier! Vrem să intrăm imediat în Europa!
CĂLDĂRAR: Sfărâmați frontierele! Vom juca alba – neagra în Place de la Concorde! Cu căruța vom trece pe sub Arcul de Triumf ! Vom face căldări din Statuia Libertății, care e toată numai aramă!
MULȚIMEA: Europa e cu noi!
604: Jos cei de sus!
702: Sus cei de jos!
MULȚIMEA: Uraaa! Uraaa!
LILI: V-ați gândit la familiile voastre?
604: Gura! Noi muncim, nu gândim!
702: Când aud de gândire îmi vine să pun mâna pe retevei!

MULȚIMEA: Nu vrem nimic! Nu vrem nimic! Uraaa!
NELA *(calmă):* Ai dat cu fixativ?
LILI *(către Nela):* Gata! Ți-am făcut coadă de cal! Dacă te vede un armăsar adevărat crapă de invidie!

Se aud surle şi tobe. Mulțimea încremeneşte în aşteptare. Se aud şoapte: ”Vine regele! Vine regele!” Din trompete se revarsă un marş triumfal. Cele două femei se pierd în mulțime. Încordare maximă. Din partea dreaptă intră Samson, cu casca de aur pe cap şi lampa aprinsă, fiind purtat pe umeri de doi ortaci: 306 şi 1002.

Scena 13

SAMSON: Ortaci! Nu avem piramide!...
604: Farmaciile sunt goale! Nu avem nici piramidon!
MULȚIMEA: Uraaa!
SAMSON *(ridică mâna dreaptă; mulțimea încetează):* Nu avem piramide pentru că nu ne trebuie! În schimb, avem minunate jocuri piramidale, din vârful cărora ne privesc patru mii de ani de istorie şi preistorie… *(Coboară de pe umerii ortacilor.)*
TULBUREANU: Aşa e! Bine socotit!
ARBORE: Ştie matematică…
ELEVUL: Bravo!
SAMSON *(grav):* Dar unde este Trifon?
LILI *(plângăcioasă):* S-a proclamat împărat! A luat subvenția şi s-a ascuns în dulapul cu documente secrete…
SAMSON: Un împărat în dulapul unui rege? E prea mult pentru o republică! Să fie adus la picioarele mele! *(Cei patru mineri se reped spre dulap, dar Lili se interpune.)*
LILI: Stați! Stați pe loc! Nu aveți acces! În acest dulap sunt informații clasificate! Secrete de serviciu! Ce credeți voi? *(Cei patru mineri se retrag speriați.)*
SAMSON: Prea bine! Îl voi scoate chiar eu! Facă-se voia mea! *(Deschide violent uşa dulapului.)* Afară, uzurpator odios! Ce cauți aici, secătură? Te crezi secret de stat? Afară ticălosule! Ai fugit cu banii Confederației!
TRIFON *(se târăşte la picioarele lui Samson):* Cum să fug, luminăția voastră! M-am ascuns, cu bani cu tot, la loc sigur! Aşa prevede regulamentul! Auzind larma de-afară, am crezut că a năvălit Curtea de Conturi…
SAMSON *(bănuitor):* Nu cumva ai luat din bani?
TRIFON: Vai de mine, excelență! Să mă trăsnească Sfântu' Ilie cu fulgerul său trifazic! Să mă ating eu de banii poporului?! N-am luat nici un leu! Ba am mai pus de la mine, din leafa mea decentă de lider! Am făcut economii… De două săptămâni mănânc numai covrigi!
SAMSON *(cântărind sacoşa în mână):* Minți! Lipsesc pe puțin şapte miliarde!
TRIFON *(disperat):* N-am pus mâna! Mă jur pe sfânta cruce! Ştiți bine cât sunt de credincios!
SAMSON *(fioros):* Unde sunt banii, derbedeule? *(Către mulțime.)* Oameni buni! Acest aşa-zis împărat a păpat sudoarea clasei muncitoare! *(Mulțimea freamătă amenințător.)*
604: Să fie tras pe roată!
1002: Îl ardem pe rug!
TULBUREANU: Omorâți-l cu pietre…
ARBORE: Sunt ruinat! *(Arătând spre calul de lemn):* În calul acesta am investit o avere!
ŞUTEU *(arată spre Trifon):* Îl jupuim şi din pielea lui facem o tobă!
TRIFON *(speriat de moarte):* Fraților! Sunt nevinovat! Am păzit geanta ca pe ochii din cap! Ministrul a luat banii, în vreme ce eu îmi făceam rugăciunea…
SAMSON: Eşti sigur?
TRIFON: L-am văzut cu ochii mei! Ne-a furat banii şi a fugit cu ei la minister! Vrea să falimenteze industria minieră!

SAMSON: Şi tu? De ce l-ai lăsat să plece cu banii noştri?
TRIFON: Majestate, m-am luptat cu el ca un leu! Nu scăpa viu dacă nu mă punea la pământ cu un spray paralizant! Nu simțiți mirosul? Abia m-am târât până la dulap…
TULBUREANU *(mirosindu-l pe Trifon):* Adevărat a grăit! Simt un miros paralizant de coniac cinci stele!
SAMSON *(senin):* Ridică-te, Trifoane! Ştiam că eşti un om de nădejde! Banii, îi recuperăm noi! Mergem la Bucureşti!
MULȚIMEA: Uraaa! Uraaa!
SAMSON: Oameni buni! Ați auzit! Guvernul ne-a furat banii!
MULȚIMEA: Huooo! Hoții! Hoții!
SAMSON *(arătând spre Trifon):* Acest bărbat s-a luptat! Şi-a riscat viața, apărându-ne drepturile şi avuția!
MULȚIMEA: Uraaa! Uraaa!
SAMSON: Mergem la Bucureşti?
MULȚIMEA: Uraaa! Bucureşti! Bucureşti!
TRIFON *(tare):* Iar eu, cu permisiunea dumneavoastră, mă duc la Cluj! Voi recupera suma furată! Acolo s-a deschis o fabrică de bani. Suntem români şi trebuie să ne întrajutorăm, la nevoie! La Cluj! Acolo şi pubelele de gunoi sunt tricolore!
(Se aude un fragment din cunoscuta melodie „Doamne, ocroteşte-i pe români!”.)
SAMSON: Aleargă Trifoane! Fă ca banii noştri să se înmulțească, precum iarba şi florile câmpului…
ARBORE *(îi întinde calul său de lemn):* „Tată, ia calul meu şi du-te!”
TRIFON *(încalecă pe calul de lemn şi ridică sacoşa cu bani deasupra capului):* Aici sunt banii dumneavoastră! *(Iese din scenă, călare, în uralele mulțimii.)*

Scena 14

Mulțimea discută aprins. Samson cade pe gânduri, încremenind pe Marele Tron, cu privirea ațintită spre uşă. Absent, nu participă la conversație. Expresia feței sale, în continuă mişcare, trădează emoții înalte. Samson se ridică. Face câțiva paşi profetici în direcția uşii. Uşa se deschide singură, după care se închide cu zgomot. Mulțimea amuțeşte. Samson îngenunchează lângă birou, sărutând mâna unei ființe imaginare. Ascultă cu evlavie, concentrat. Fața lui pare scăldată de o lumină divină. Mulțimea tace, urmărindu-l cu atenție. Samson continuă să-şi trăiască revelația. Însoțeşte umbra până la ieşire. Deschide şi închide uşa cu pioşenie. Se ploconeşte adânc în fața uşii închise, după care se întoarce spre mulțime. Are privire halucinantă, glas de proroc.

SAMSON *(profetic):* Copiii mei! Ştiți că mi-am dat viața pentru voi, de câte ori a fost nevoie, luptând pe baricadele dreptății…
604: Adevărat!
SAMSON: Şi am înviat de fiecare dată, înaripat de înaltele noastre idealuri. Eu sunt Mesia…
306: Aşa e!
SAMSON: Am făcut atâtea minuni! Drepturi şi sporuri! Concedii gratuite în Turcia! Am înviat din morți atâtea societăți cu capital de stat! Eu sunt Mesia…
MULȚIMEA: Bravo!
SAMSON: Am avut o sfântă revelație! Adineauri, în acest birou a fost Dumnezeu în persoană… *(Freamăt şi uimire în mulțime.)*
702:Unde? Aici?
306: Chiar Dumnezeu!
TULBUREANU: Şi noi de ce nu l-am văzut?
SAMSON: El se arată numai sufletelor mari şi eterne. Ceea ce trebuie să ştiți voi, muritorii de rând, este că Dumnezeu mă vizitează frecvent, de la alegeri încoace. *(Pauză.)* Eu sunt consilierul Domnului, pe probleme sociale.
306: Parcă am simțit o umbră…
1002: Şi mie mi s-a părut că umblă cineva…
SAMSON: Dumnezeu s-a grăbit să mă vadă! Rețineți! Nu s-a dus la guvern! A venit direct la noi, la sindicat! Iată ce mi-a spus! Citez: *(Patetic):* Fiule, aşa nu se mai poate! Scoate poporul tău din robie şi mântuieşte-l! Am dat totul unor oameni de nimic! Ai grijă de scaunul ceresc!
ARBORE: Şi ce-a mai zis?
SAMSON *(exaltat):* Ce, nu e destul? Prin aceste fraze simple Dumnezeu a spus totul. Cuvintele Sale sunt uşor de interpretat. Domnul ne-a dat de toate. Apele sunt pline de peşti, mieii zburdă pe câmpii, subsolul musteşte de motorină! Dar oamenii de nimic, adică guvernanții, gestionează fraudulos acest sfânt patrimoniu. Aşa nu se mai poate! Are dreptate Tata!
VOCI DIN MULȚIME:

-Uraaa!
-Huooo!
-Jos guvernanții!

SAMSON: Copiii mei! Pentru mântuirea voastră pregătisem acei bani! Dar guvernanții ni i-au furat!
VOCI DIN MULȚIME:

- Ticăloşii!
- Hoții! Hoții!
- Mergem peste ei!
- Acum, ori niciodată!
- Noi i-am ales, noi îi dăm jos!

SAMSON: Am convocat de două ori premierul! I-am cerut să vină aici, în Valea din Deal. Ei, bine, n-a venit!
VOCI DIN MULȚIME:

- Huooo!
- Hoții! Hoții!
- Să vină aici, să afle cum trăim noi!
- Să vadă ce rece este apa caldă!
- Să vină imediat guvernul în Vale!
- Şi parlamentul!
- Hoții! Hoții!
- Să vină premierul!

SAMSON: Ascultați! *(Scoate din buzunar o hârtie mototolită.)* Iată ce-mi răspunde premierul: *(Citeşte batjocoritor.) Votre Majeste!* Îmi pare nespus de rău că, datorită agendei mele încărcate, nu pot da curs invitației de a face o vizită de lucru în Valea din Deal. Totuşi, am trecut acest obiectiv pe lista de aşteptare, alături de alte priorități istorice, cum ar fi Stejarul din Borzeşti, Umbra lui Mircea la Cozia şi Cronica pictată de la Viena…
ARBORE *(cu furie):* Nu vine la noi! Merge la Viena!
SAMSON: Tăcere! Un pic de respect! Sunt cuvintele premierului… *(Citeşte mai departe, batjocoritor.)* Voi face tot posibilul să vizitez acest important bazin electoral, probabil anul viitor, cu ocazia festivității de închidere a minei Dâlja. Am preferat să vă răspund în scris, pentru a lăsa o mărturie indubitabilă a bunelor mele intenții. Vorba romanilor: „Verba volant, scripta manent!”. Vă trimit alăturat bugetul rectificat pe anul trecut. Vă rog să lucrați cu spor pentru că economia are mare nevoie de aer! Felicitări pentru locul secund ocupat de scaunul excelenței voastre în competiția națională. *A bientot!* Al dumneavoastră… indescifrabil…
VOCI DIN MULȚIME:

- Acesta e premier?
- Ticălosul!
- Râde de noi!
- Jos guvernul!
- Premierul şi ai lui /Să se ducă dracului!

SAMSON *(provocator, le arată hârtiile):* Ei, vă place?
VOCI DIN MULȚIME:

- Nuuu!
- Jos premierul!
- Hoții! Hoții!
- Murim şi luptăm! / Pe Samson îl apărăm!

SAMSON *(Ironic.)* „Scripta manent”! Vezi, Doamne, mă învață el pe mine franceză! *(Cu dispreț total aruncă hârtiile în aer, peste capetele mulțimii.)* „Scripta volant”! *(Mulțimea prinde din zbor hârtiile şi le rupe cu furie. 702 şi 604 mestecă şi înghit fragmente din scrisoare.)*

VOCI DIN MULȚIME:

- Hoții! Hoții!
- Premierul, vrem să vină! / Să muncească jos în mină!
- Foaie verde de sulfină!
- Huooo!
- Jos guvernul!
- Nu mai vrem nici-un pic / Prim ministru bolşevic!
- De la Tisa pân-la Nistru / Sam-son, prim ministru!

SAMSON *(către cei doi mineri care au înghițit scrisoarea premierului):* Ei! Vă place scrisoarea premierului?
702 *(cu gura plină):* Să fiu al dracului! N-am mâncat niciodată o porcărie mai mare!
604 *(molfăie un fragment din scrisoare):* N-are nici un gust!
SAMSON *(ia loc pe Tron):* Mergem la Bucureşti?
MULȚIMEA: Uraaa! Uraaa!
SAMSON: Atunci ridicați scaunul ceresc*! (Patru bărbați ridică pe umeri MareleTron, purtându-l triumfal pe Samson.)*
MULȚIMEA *(în stare de excitare maximă):* Uraaa!
SAMSON: Trebuie să votăm! Decizia aceasta implică răspundere penală! Cine vrea să mergem la Bucureşti?
MULȚIMEA *(în delir):* Uraaa!
SAMSON: Cine e împotrivă?
MULȚIMEA *(în delir):* Uraaa!
SAMSON: Abțineri?
MULȚIMEA *(în delir):* Uraaa!
SAMSON: Mulțumesc! Cu unanimitate de voturi am hotărât! *(Tare.)* Mergem la Bucureşti! Dacă Mohamed e surd, vor veni la el munții Carpați, cu păduri şi izvoare! Aşa se scrie istoria! Fire-ați voi ai dracului! Eu sunt Mesia!

Samson este scos triumfal din scenă. Mulțimea în delir îl însoțeşte scandând: „Bucureşti! Bucureşti! Uraaa! Uraaa! Uraaa!” Cortina cade. Freamătul continuă să se audă, din ce în ce mai estompat.

PARTEA II-A

Scena 1

Bucureşti, Piața Victoriei. În stradă, în fața sediului Guvernului, este improvizat comandamentul general al insurgenților. Decorul este dominat de Marele Tron, la care se poate ajunge urcând câteva trepte din scândură, îmbrăcate în pânză purpurie. Samson stă pe Tron, având în față o hartă turistică, exagerat de mare, a municipiului Bucureşti. O marjoretă, îmbrăcată sumar, la limita decenței, îl apără de muşte cu un evantai uriaş, din pene de păun. Samson afişează suficiența şi ifosele unui mare sultan. E păzit de doi bodiguarzi, în ținută de miner, purtând ochelari cu lentile fumurii. Bodiguarzii stau tot timpul în spatele regelui, rotindu-şi privirile, cu atenție, în dreapta şi în stânga. Lângă Samson, pe trepte, în poziție de drepți, stau doi consilieri. Alături, un Cronicar, aşezat turceşte, cu hârtiile pe genunchi, în poziția celebrului scrib egiptean. Întreaga scenă are aerul unui bazar oriental. În fața Tronului, mare agitație. Mulțimea e pestriță, îmbrăcată civil. Se mişcă totuşi după reguli militare, dar într-o manieră cât se poate de comică. Pe stradă trec, dintr-o parte în alta a scenei, grupuri de cetățeni, alcătuind tablouri sugestive pentru aceste evenimente.

SAMSON *(poruncitor):* Toate ordinele se transmit prin viu grai! Numai prin curieri! Telefoanele noastre sunt ascultate… *(Intră în grabă un Curier.)*
CURIERUL 1: Permiteți să raportez! Sediul guvernului este încercuit!
SAMSON *(către Consilieri):* Să nu cumva să scape cineva! Ați săpat tranşee pe partea de nord?
PRIMUL CONSILIER: Nu e nevoie, majestate! Acolo există un şanț uriaş, făcut de Primăria Sectorului 1. E plin cu apă de ploaie. Obstacol de netrecut!
AL DOILEA CURIER: Nici guvernanții pot să fugă, nici noi nu putem intra!
SAMSON *(nemulțumit):* Nu e bine! Noi trebuie să avem acces! E stare de asediu! Nu ne jucăm! Pregătiți trunchiuri groase de copac! Când voi suna atacul, umpleți cu ele şanțul!
PRIMUL CONSILIER: Nu avem rezerve de lemn, majestate! Aici, în Capitală nu e ca la mină!
SAMSON *(hotărât):* Eşti concediat! N-am nevoie de consilieri din Opoziție! *(Primul Consilier face o plecăciune adâncă şi se retrage umilit într-un colț.)* Îmi spuneți voi, mie, că în Bucureşti nu sunt copaci? Puneți mâna pe topoare, măgarilor! Mergeți în Herăstrău, la Grădina Botanică… *(Intră alt Curier, foarte obosit.)*
CURIERUL 2: Majestate! Guvernanții au încercat să spargă încercuirea! Şi-au făcut pod peste şanț, pe flancul de nord…
SAMSON: Exact cum am intuit! *(Se uită cu reproş la Al Doilea Consilier.)* Băiete! Nu spuneai tu că pe acolo nu se poate trece? *(Furios.)* Incompetentule! Eşti concediat!

Nu mai am nevoie de consilieri! Afară! Pe front cu voi! De-acum, mă voi consilia singur! *(Către Cronicar.)* Să se scrie în cronici!
CRONICARUL: Am scris, majestate!
SAMSON: Citeşte!
CRONICARUL: „ Şi atunci, Luminăția Sa a concediat cei doi consilieri, pentru incompetență."
SAMSON: Nu e bine! În istorie să rămână latura luminoasă a faptelor! Unde este limbajul de epocă, analfabetule? Scrie aşa! *(Dictează.)* „Şi minunându-se de înțelepciunea fără pereche a Domnitorului, cei doi boieri divăniți, tocmiți ca sfetnicii… *(Pauză.)* …şi-au dat demisia, din motive personale!" *(Către Curier, cu asprime.)* Iar tu, Limbă Lungă! Tu ştii ce păţeau în antichitate curierii care aduceau veşti proaste? *(Speriat, Curierul nu răspunde.)* Vrei să spui că miniştrii au spart încercuirea?
CURIERUL 2 *(tremurând):* Nu, înălțimea voastră! A fost doar o tentativă. Au forțat linia frontului, cu basculantele! *(Vesel.)* Dar ai noştri au prins de veste. Au început să fluiere şi să înjure din toate puterile, şi atacul a fost respins!
SAMSON *(agitat):* Trebuie să luăm cu asalt poarta principală! Să vină la mine generalul Scorțan! *(Nimeni nu ştie ce trebuie să facă. Confuzie. Samson e tot mai nervos.)* Ei, ce se întâmplă aici? Unde sunt derbedeii de consilieri?
CURIERUL 2 *(aleargă în cerc, strigând):* Consilierii! Să vină consilierii la Majestatea Sa! *(Cei doi Consilieri vin în fugă. Fiecare are în mână câte o coadă de lopată.)*
SAMSON: Pe unde umblați, secăturilor?
PRIMUL CONSILIER *(în poziție de drepți):* Ne-am luat armele de la rastel! Plecăm pe front!
SAMSON: Voi pe front? Nu vă e ruşine? Părăsiți obiectivul fără ordin? Vreți să vă bag în Tribunalul Militar? Chemați-l pe generalul Scorțan!
AL DOILEA CONSILIER *(în poziție de drepți):* Permiteți să raportez! Generalul a fost trimis de alteța voastră, cu două legiuni de vagonetari, să ocupe Televiziunea!
SAMSON *(mirat):* Cum? Televiziunea încă nu a căzut? *(Se uită nervos la ceas.)* Două legiuni? Două legiuni, ca să pun pe fugă un batalion de gardieni publici? *(Face însemnări pe hartă.)* Să vină imediat generalul Papură!
PRIMUL CONSILIER *(linguşitor):* Majestate! Conducând strălucit trei brigăzi de lăcătuşi mineri, generalul de brigadă Papură tocmai a ocupat Parlamentul! S-au dat lupte grele, dar am învins! Prima putere a statului a căzut în mâinile noastre!
SAMSON *(îngrijorat):* Am înregistrat pierderi mari?
AL DOILEA CONSILIER: Neglijabile! Cinci ortaci şi-au pierdut lămpaşele! Au primit altele noi.
PRIMUL CONSILIER: Aici se poate lupta şi fără lămpaşe! Capitala este bine iluminată.
SAMSON: La Parlament am capturat pradă de război?
AL DOILEA CONSILIER: Slab, majestate! Legi, proiecte de legi, discursuri, amendamente respinse, un clopoțel, câteva mii de ordonanțe! Nişte căciuli şi cojoace de la garderoba deputaților…
PRIMUL CONSILIER: Eu v-am spus! Dacă vreți pradă, atacați Banca de Comerț Exterior, nu Parlamentul!
SAMSON *(aspru):* Nenorocitule! Iar mă induci în eroare! Banca a fost devalizată de către oameni politici importanți! Mă pui să jefuiesc o bancă gata jefuită? *(Către Al Doilea Consilier.)* Să se întocmească documente de recepție pentru întreaga pradă capturată! Conform legislației în vigoare! Vreau să fie ordine! *(Pauză.)* Dar unde sunt ceilalți ofițeri superiori?

AL DOILEA CONSILIER *(mecanic):* Execută poruncile înălțimii voastre! Sunt în misiune, conduc importante dispozitive de luptă. Au fost atacate toate obiectivele de importanță strategică: sediile partidelor, redacțiile presei reacționare, Facultatea de arhitectură, Fabrica de bere, Biblioteca națională, Hanul lui Manuc…
PRIMUL CONSILIER *(mecanic):* Oamenii noştri patrulează fără odihnă! Am instituit filtre în punctele cheie. Sunt arestați imediat studenții cu barbă, posesorii de ziare subversive, intelectualii, femeile gălăgioase, cu excepția gravidelor…
SAMSON: Aveți grijă! Dacă luăm prizonieri, să se respecte Convenția de la Geneva!
AL DOILEA CONSILIER: Desigur! Nu moare nimeni. Cei prinşi sunt snopiți în bătaie, atâta tot! Atmosfera e paşnică… *(Intră un Curier, foarte agitat.)*
CURIERUL 1: Permiteți să raportez: au descărcat nouă mii de scutieri în fața guvernului!
SAMSON : Nouă mii! *(Visător.)* „La Nicopole văzut-ai…?
CURIERUL 1 *(mecanic):* Permiteți să raportez! La Nicopole, n-am văzut nimic!
SAMSON *(furios):* Pregătiți-vă de luptă! Aduceți-mi calul!
PRIMUL CONSILIER: Majestate! Norocul ne surâde iar! Am primit întăriri! De la gara Chitila a sosit chiar acum generalul Rodeo Veja cu garda de pretorieni! Patru mii de ortaci!

Scena 2

Aceiaşi. Întră generalul Veja. Poartă o şubă neagră, cu guler de blană albă, pantaloni bufanți, cizme de cauciuc, cască şi lampă. Se apropie de tron şi face o plecăciune adâncă.

SAMSON *(cu reproş):* De ce aşa târziu, generale? La război, minutele sunt de argint, iar orele din aur…
VEJA *(cu o demnitate palidă):* Luminăția voastră, e vina căilor ferate! Credeți că e uşor să faci loc la patru mii de ortaci, fără bilete, într-un tren deja arhiplin! Acceleratul era înțesat de călători. I-am rugat frumos să coboare, în numele iubirii de țară! Le-am vorbit despre misiunea noastră istorică! Dar ei, nu şi nu! Că, vezi Doamne, şi-au cumpărat bilete, cu loc rezervat şi supliment de viteză! Lipsa lor de patriotism m-a indignat atât de profund, încât i-am scos afară din vagoane! Pe toți! I-am aruncat pe peron, cu valize cu tot!
SAMSON *(grav):* Foarte bine! Trenul trebuia rechiziționat imediat! E o prioritate națională!
VEJA: Aşa am şi făcut! Dar să vedeți ce necazuri am avut cu mecanicii! Nişte sabotori, vânduți Puterii! Au refuzat să pornească trenul! Aşa că am dat jos şi mecanicii! Iar trenul l-am condus noi! Ce, parcă noi nu avem locomotive la mină?
SAMSON: Bravo, generale! Istoria nu va uita niciodată serviciile tale! Dar conflictul de muncă nu s-a terminat… În fața noastră, puterea executivă, deşi încercuită, refuză să capituleze. Pregătim o ofensivă zdrobitoare! În prealabil, clădirea ar trebui supusă unui bombardament de artilerie. *(Către Consilieri.)* Avem proiectile?
PRIMUL CONSILIER *(gânditor):* Pietre nu prea găsim noi, aici la câmpie…
AL DOILEA CONSILIER: Avem în schimb zece mii de conserve, primite în dar de la guvernanți….
VEJA: Ce fel de conserve?
AL DOILEA CONSILIER: Fasole boabe cu cârnăciori de porc!
VEJA *(serios):* Sunt bune! Am folosit asemenea proiectile şi anul trecut, când am luat cu asalt prefectura! Au un impact deosebit asupra geamurilor. *(Gânditor.)* Ne-ar mai trebui însă şi nişte ouă… *(Îngrijorat.)* Totuşi, acolo sunt nouă mii de scutieri bine echipați… *(Uşor speriat, după o pauză de gândire.)* Oare n-ar fi mai bine să schimbăm tactica? Simulăm o retragere. Plecăm acasă şi lăsăm în Piața Victoriei un cal troian…
SAMSON *(ferm):* Termină cu prostiile! Cavaleria noastră nu are experiență! E aproape seară! *(Îşi arată ceasul de la mână.)* Unde găsesc eu la ora aceasta cai troieni?
PRIMUL CONSILIER: Cea mai apropiată herghelie se află în comuna Bragadiru!
SAMSON: Am hotărât! Atacăm frontal, fără întârziere! Veja, răspunzi de artilerie! Ia-ți oamenii şi cinci mii de conserve! *(Solemn.)* Vă ordon, treceți strada!
VEJA *(în poziție de drepți):* Am înțeles, să trăiți!
SAMSON: Nu vreau vărsare de sânge! Trageți peste scutieri, direct în geamuri! Atenție! Scutierii sunt flămânzi! Trageți cât mai sus! Dacă vă interceptează proiectilele, sigur le mănâncă!

Veja iese în pas alergător. Din spate răzbat comenzi scurte, militare, urmate de zgomotul geamurilor sparte. Se aud explozii specifice jocurilor de artificii. Acest fond sonor, bine temperat, se va face auzit până la sfârşitul acestei scene. Din partea dreaptă este adus un tânăr cu barbă, flancat cu străşnicie de Arbore şi 702. Aceştia au scuturi, desigur capturate, şi bastoane de cauciuc, din dotarea forțelor de ordine. Tânărul are hainele rupte, capul şi mâna bandajate. Este târât în fața lui Samson.

ARBORE *(fanatizat):* Îngenunchează, câine necredincios! *(Epuizat, tânărul se lasă în genunchi, apăsat cu forță de 702.)*
702: Luminăția voastră! L-am prins într-un anticariat din Piața Universității!
ARBORE: Are barbă, e intelectual, nu e nici un dubiu! Aşa că l-am luat de guler şi l-am filat discret! Ne-a mințit! Spune că n-are studii superioare…
702: I-am făcut percheziție la domiciliu! Ce credeți? În dulap, sub camuflajul unor cămăşi cu guler alb, am descoperit legitimația sa de student, plus câteva ziare păgâne!
SAMSON *(ofensat):* Aha, gulere albe! Tinere, e adevărat? *(În stare de şoc, tânărul nu răspunde.)*
ARBORE: E adevărat, majestate! *(Arată un teanc de ziare şi câteva cămăşi.)* Uitați aici, câte corpuri delicte!
702 *(îl zgâlțâie pe Tânăr, cu violență):* Răspunde, mă! Şeful ți-a pus o întrebare! E adevărat că citeşti numai ziare cu guler alb? *(Îi dă câțiva ghionți.Tânărul, complet epuizat, tace. Abia se ține pe picioare.)*
ARBORE *(isteric):* E un nemernic! Tace! Nu vrea să colaboreze cu organele de ordine! *(Îi trage şi el Tânărului un genunchi în fund.)*
SAMSON: Ce a pățit la cap? *(Arbore şi 702 se uită, încurcați, unul la altul.)*
ARBORE *(ezită):* A alunecat pe scări, când l-am dus la interogatoriu… E un dezechilibrat. Nu vedeți? Dacă nu ținem bine de el, cade!
702: Trebuie pedepsit! Nimeni nu e mai presus de lege*! (Zgomotul ostilităților din Piața Victoriei se intensifică.)*
SAMSON *(agitat):* Gata, ajunge! Luați-l de aici! Puteți să-l bărbieriți, dacă vă face plăcere! Confiscați-i ziarele şi cămăşile!
ARBORE *(salută milităreşte):* Da, să trăiți! Mergem să ne terminăm ancheta!
702: Noroc bun! *(Către Tânăr, scuturându-l cu putere.)* Fă şi tu o plecăciune, spurcatule!

Arbore şi 702 părăsesc scena, târând Tânărul după ei. Zgomotul luptelor din Piața Victoriei devine tot mai intens. În scenă pătrunde fum; pe fundal joacă lumina roşie a flăcărilor. Intră generalul Veja, în pas alergător. Se îndreaptă spre Tron, cu fața plină de fum şi transpirație.

VEJA: Permiteți să raportez! Am lansat patru mii de proiectile asupra obiectivului. Cordonul de scutieri a fost străpuns! Nu a mai rămas nici un geam întreg! Misiune îndeplinită! Oamenii de ordine fug în dezordine!
SAMSON *(radiază)*: Bravo, generale! Ai muncit bine! Vei fi decorat cu Ordinul Muncii, clasa III-a, cu panglici… *(Către Cronicar.)* Să se scrie în cronici…
VEJA: Mulțumesc! Permiteți să raportez! Am dat foc la draperii pentru că, fiind de catifea, în spatele lor, inamicul s-ar putea replia pe nesimțite. Apoi, dacă geamurile au fost sparte, draperiile nu se mai justifică. Îmi cer scuze, văd că s-a făcut puțin fum. Aşa e la război…
SAMSON *(în transă poetică):* Guvernul arde / Furtuna-n el se scaldă…

VEJA: Numai draperiile ard, excelență…
SAMSON: Foarte bine, Veja! Foarte bine! Acolo unde sunt draperii nu există transparență! *(Poetic.)* Să dai foc la draperie / Şi la casa de minciuni! *(Intră un Curier.)*
CURIERUL: Majestate, focul s-a întins! Pe balcon, premierul flutură un cearşaf alb!
VEJA *(triumfal):* Vrea să negocieze condițiile capitulării…
SAMSON *(sever):* Nu avem ce negocia! Capitulare necondiționată!
VEJA: Lăsăm pompierii să intervină?
SAMSON: Nu! Puterea fumegă! Las-o să se afume puțin! *(Veja şi Curierul ies în pas alergător.)*

Scena 3

Aceiaşi. Intră în fugă un Curier.

CURIERUL 1 *(epuizat):* Maiestate, acum o oră forțele noastre democratice au fost respinse la Televiziune. Clădirea e bine apărată. Paraşutişti, trupe de elită… *(Suflă din greu.)*
SAMSON *(nervos):* Ticălos bătrân, slugă de ministru! Ți-a trebuit o oră ca să aduci un mesaj atât de important?
CURIERUL 1: Măria ta! În oraş domneşte anarhia! Tramvaiele circulă anapoda…
SAMSON: Frumos! Am legislativul în palma dreaptă şi executivul în stânga! Şi totul se duce de râpă pentru că mă împiedic de Televiziune, adică de-un ciot. *(Către Curier.)* Ascultă, adormitule! Du-te imediat la Parlament! Ordin! Să se trimită urgent cohorta II –a de artificieri la Televiziune! Să ocupe măcar studioul 4! Trebuie să dau un comunicat important către țară!
CURIERUL 1: Artificierii pot folosi dinamita din dotare?
SAMSON: Nu! Doar petarde şi artificii! Ai înțeles? Vreau să arăt lumii întregi că acest oraş se poate cuceri numai cu petarde! *(Pauză.)* Hai! Du-te! Aleargă!
CURIERUL *(se retrage încet, târându-şi picioarele):* Sunt obosit, majestate! Pot să iau un taxi?
SAMSON: Taxi? Da ce, mă, Temistocle, a fugit de la Mecca la Atena cu taxiul? N-am bani! Războiul acesta m-a costat o avere! Aleargă ticălosule! Aleargă, dacă te-ai făcut curier! *(Curierul iese.)*
PRIMUL CONSILIER: Măria ta…
SAMSON: Se înserează! Cer să mi se spună „luminăția voastră”! Ați observat că ființa mea emană energie, ca o aureolă! Seara, citesc la propria mea lumină! N-am nevoie de becuri!
PRIMUL CONSILIER: Luminăția voastră, afară aşteaptă doi investitori străini.
SAMSON *(cu mândrie):* Vedeți? V-am spus că dacă preiau puterea, vine şi capitalul străin! *(Tare.)* Să intre! Ce mai aşteaptă? Să intre! *(Primul Consilier îl introduce pe Hagaşima, care face plecăciunile de rigoare, conform protocolului din țara sa.)*
PRIMUL CONSILIER *(solemn):* Are onoarea să se plece în fața luminăției voastre, un samurai vestit: domnul Hagaşima, preşedintele concernului S.C. Hagaşima S.A. care va investi în industria noastră energetică trei sute milioane dolari. Domnia sa este aşteptat la guvern, astăzi la ora 17…
SAMSON *(amabil):* Noroc bun, Hagaşima! Numele tău îmi pare cunoscut! Sunt sigur că între tine, Hagaşima, şi Convenția de la Haga există un grad important de rudenie. Oricum, eşti un tip deştept! Faci bine că-ți aduci capitalul la noi, în zona aseismică din Țara Vrancei! La voi e instabilitate; două mii de cutremure pe an! Din păcate, guvernul nostru nu te poate primi pentru că azi e luni. Iar la noi, lunea toate muzeele sunt închise. *(Hagaşima nu pricepe româneşte dar se înțelege perfect, prin semne, cu Primul Consilier, care devine interpretul său.)*
PRIMUL CONSILIER: Preşedintele Hagaşima insistă să fie primit acum. Pentru deschiderea liniei de credit, astăzi este ultima zi. Vor să facă la noi în țară o mare termocentrală… *(În scenă pătrunde un nou val de fum. Se aud sirenele pompierilor.)*

SAMSON: De unde vine atâta fum? Cine e de serviciu la bucătăria de campanie? Miroase a fasole afumată! *(Intră Veja, foarte speriat.)*
VEJA: Majestate, incendiul ia proporții! Dacă nu lăsăm pompierii să intervină…
SAMSON: Nu ți-e ruşine, Veja? Aici se discută o mare investiție! Tocmai am atras un capital străin de trei sute milioane parai!
VEJA: Arde sediul guvernului! Mai întâi au ars draperiile, aşa, ca o introducere! Apoi a început să ardă întreg cuprinsul, pagină după pagină, de parcă ar fi revista Flacăra! Se va aprinde întreg oraşul!
SAMSON: Ei, şi? Acest oraş a ars de zece ori, de-a lungul istoriei! Să mai ardă o dată! Să ardă cu temelii cu tot! Nu putem clădi nimic nou pe ruine!
VEJA *(cutremurat):* Majestate! Arde Confederația cu tot patrimoniul, grajdul regal, garderoba ta cu cele şaizeci de costume, apartamentele celor şapte amante, vila de la Snagov...
SAMSON *(calm, gânditor, uşor afectat):* Veja, ai fost într-adevăr un general viteaz. M-ai convins, colonele Veja! Ai fost cât se poate de elocvent, domnule căpitan! Prin urmare, locotenent Veja, lasă pompierii să treacă!… Să stingă ceea ce ai aprins tu, în nemernicia ta, soldat Veja! *(Veja iese năucit. Sirenele maşinilor de pompieri se întețesc. Fumul scade în intensitate.)* Stingeți flăcările! Să țineți minte că eu, Samson, am salvat oraşul! *(Către Cronicar.)* Să se scrie în cronici! *(Dictează Cronicarului, cuprins de visare)*: „şi atunci, văzând flăcările înalte, mai înalte ca Foişorul de Foc şi Turnul Colții, Luminăția Sa Samson Întâiul a izbăvit târgul Bucureştilor de marea urgie". Punct. „Iară generalul Veja, care, în ticăloşia sa, a uneltit împotriva Domnitorului, ponegrindu-l în fața solilor străini şi punând în mare primejdie neatârnarea țării a fost dat pe mâna mazilului… *(Brusc, revine la realitate.)* Adică i s-a desfăcut contractul individual de muncă!" Ai scris? *(Cronicarul dă afirmativ din cap. Hagaşima, impacientat, se adresează prin semne Primului Consilier.)*
PRIMUL CONSILIER: Luminăția voastră, domnul Hagaşima insistă. Dacă nu rezolvă azi, se pierde finanțarea. Sunt în joc trei sute milioane de dolari. Cere imperativ să fie condus la premier!
SAMSON *(ofensat):* Imperativ, da? Aşa a zis? Ei, bine, domnule Mişanaga, domnule Ganamişa, imperativ poți să ceri la tine în imperiu, nu în regatul meu! Acum premierul nostru este în mare fierbere. Premierul e foc şi pară. Premierul e măcinat de probleme ardente şi scoate fum pe toate orificiile. Scaunul premierului este atât de fierbinte, încât, ai văzut, a trebuit să trimitem pompierii! Premierul s-a fript rău de tot, domnule Nagaşama! N-are vreme acum de termocentrala ta! Zău că eşti obraznic! Vii tu, din lumea largă, cu ochii tăi înclinați la 45 de grade Celsius şi te amesteci în treburile interne ale țării mele! M-ai supărat! Oricum, la noapte remaniez guvernul! Vino mâine, dacă vrei! Dacă nu, i-ați paraii şi du-te dracului! Mai găsim noi şi alți investitori…

Primul Consilier face o traducere aproximativă, prin semne. Hagaşima este stupefiat. Face o plecăciune adâncă şi se retrage. Intră John Ivanson, al doilea investitor.

IVANSON *(într-o română foarte stricată):* Sa traiți, sire! *(Face o plecăciune.)*
SAMSON *(către Consilieri):* Ce spune, mă? De ce nu traduceți?
AL DOILEA CONSILIER: Domnul Ivanson vă spune: Noroc bun!
IVANSON: Ştiu, tu iubeşti libertate. Eu cetațean liberian, iubesc libertate, iubesc copiii liberi… In Rumania, copii frumoşi… Eu, la mine, profesor universitate pedofilologie, vreu fac la voi fundație umanitara „Lasați copiii sa vina la mine!" Eu…

(Este întrerupt, printr-un gest politicos de către Al Doilea Consilier, care improvizează o traducere.)
AL DOILEA CONSILIER: Domnul Ivanson este profesor, şeful catedrei de pedofilologie la Universitatea din Barzavanga. Vrea să înfiinţeze la noi o fundaţie, evident umanitară, care să protejeze copiii străzii…
SAMSON *(îl întrerupe):* Nu e nevoie să traduci! Engleza lui e destul de accesibilă… *(Către Ivanson, stâlcit şi foarte tare.)* Helău, Ivanson! La voi, in iuă cantri nu e aurolaci? De ce vrei tu faci fundaţie in mai cantri?
IVANSON: Sire, mai cantri… ţara me nu are copiii străzii, bicoz ţara me nu are străzi. In Rumania ai multe străzi, multe copii ai străzii... Eu, profesor pedofilologie, fac la voi fundaţie „Lasaţi copiii sa vina la mine!"
SAMSON: Diă profesor Ivanson! De ce nu făcut până acum fundaţie in mai cantri?
IVANSON: Bicoz trebuie la mine sediu in centru of Bucarest. Ştiu, tu iubeşti libertate. Eu adus ţie suvenir, ghift, mica atenţie, Statua Libertaţii. Eu cetaţean liberian…

Dă Primului Consilier un tablou, reprezentând Statuia Libertăţii. Primul Consilier îl înmânează lui Samson. Acesta studiază pictura atent, cu aerul unui cunoscător.

SAMSON *(către Consilieri):* Statuia Libertăţii, simbolul Americii Libere! Iată într-adevăr o capodoperă a picturii! Ce linie! Ce aureolă cromatică! Impresionant! De altfel, este o lucrare impresionistă! Pun pariu că a fost pictată spre sfârşitul Renaşterii! *(Către Ivanson):* Hei, diă Ivanson! Cine pictat acest tablou?
IVANSON: Leonardo da Vinci, sire!
SAMSON *(către Consilieri, privind tabloul cu uimire):* Ce v-am spus, bă? Uitaţi-vă şi voi, maimuţoilor! Statuia Libertăţii, pictată de Leonardo… *(Consilierii sunt destul de reţinuţi, dar nu au curajul să se exprime.)*
IVANSON: Eu găsit sediu mare, Piaţa Romana. O mie metri patraţi, parter! Spaţiu comercial… Vad bun… Uite aici, cerere! Eu profesor, pedofilologie. Fac la voi fundaţie!

Ivanson înmânează cererea Primului Consilier. Samson continuă să studieze cu atenţie tabloul pe ambele feţe. Descoperă un plic lipit pe spatele tabloului. Îl desprinde, îl deschide şi scoate din el un teanc de bancnote străine. Le numără în văzul tuturor.

SAMSON *(flutură banii pe sub nasul Consilierilor):* Ei, acum v-aţi convins că este o pictură de valoare? *(Semnează cererea, pe care o înmânează lui Ivanson.)* Diă Ivanson! Iată, noi semnat cerere. Noi ajutam investitori straini. Spaţiul e al tău! Tu fundaţie umanitară. Tu om bun! Iubeşti copiii! Lasam copiii sa vina la tine! Spaţiu gratis! Chirie not! Du iu andăstend, Ivanson? Chirie not!
IVANSON *(se retrage, numai în plecăciuni):* Mulţumesc, sire! Incantat! Tu invaţat perfect englezeşte! *(Ivanson iese. Samson continuă să ţină tabloul într-o mână şi banii în cealaltă.)*
SAMSON *(către Consilieri, arătând tabloul):* Ei, acum aţi priceput de unde au guvernanţii atâtea tablouri? *(Pauză.)* Un Leonardo autentic! Primul din ţară! Aşa ceva nu şi-a permis nici baronul Brukenthal! *(Înmânează tabloul Primului Consilier.)* Donez acest tablou… *(Către Cronicar.)* Să se scrie în cronici: Donez această capodoperă Muzeului Naţional de Artă! Donez o xerocopie color Muzeului Academiei! Pentru că reprezintă Statuia Libertăţii! Pentru că libertatea, nu-i aşa, libertatea este aspiraţia noastră milenară. *(Flutură teancul de bani.)* Iar aceşti bani, cred că aţi înţeles…

(Către Cronicar.) Acum să nu scrii! *(Cronicarul face o plecăciune şi se opreşte din scris.)* Ei, bine domnilor, aceşti bani sunt ceea ce în limbaj popular se cheamă şpagă! Şperț, bacşiş, mită! Acum înțelegeți de ce trebuie să cadă acest guvern? Pentru că dirijează traficul de influență! Pentru că e corupt până în măduva oaselor! Dacă n-aş fi fost eu, cu vigilența mea recunoscută, aceşti bani ar fi ajuns în buzunarul abject al guvernului! *(Bagă banii în buzunarul de la piept.)* Inacceptabil!

Scena 4

Aceleaşi personaje. Afară ostilitățile au încetat. Intră un curier.

CURIERUL 1: Permiteți să raportez! Luptele au încetat. Jandarmii au fraternizat cu forțele noastre… Patrulează împreună prin toate berăriile! *(Pauză.)*
SAMSON: Televiziunea a căzut?
PRIMUL CONSILIER: Are strategi buni Televiziunea, majestate! Chiar încercuită, ştie să reziste! Emite în cascadă filme sud-americane, captivante. Trupele noastre nu mai luptă. Stau în curte şi se uită la televizor!
SAMSON *(fierbe):* Filme, da? Ce nemernici! Ei cred că istoria este un film istoric! *(Hotărât.)* Să vină imediat generalul Veja!
AL DOILEA CONSILIER: Veja a fost exclus din corpul ofițerilor! A fost dat afară din serviciu…
SAMSON *(cu glas tunător):* Am cerut să vină generalul Veja!
CURIERUL 1: *(aleargă în cerc):* Generalul Veja! Să vină generalul Veja! *(Intră Veja, în mare derută.)*
SAMSON: Generale! Ai ocazia să-ți consolidezi poziția de erou național! Ia o mie de artilerişti din Regimentul 18 Vagonetari! Dacă în treizeci de minute cucereşti Televiziunea, vei fi avansat în grad. Pe cuvântul meu, te fac mareşal! Dacă nu, jos nasul şi urechile!
VEJA *(salută):* Am înțeles, să trăiți! *(Iese în pas alergător.)*

De afară răzbat comenzi scurte. Se aud tobe şi marşul cadențat al unor trupe care se îndepărtează repede.

AL DOILEA CONSILIER: Luminăția voastră! Afară aşteaptă delegația guvernului. Trebuie semnat actul capitulării…
SAMSON *(jubilează):* Aşadar, au sosit solii guvernului… Atenție, negociez numai eu. Voi, răspundeți numai la întrebările mele! Fără improvizații! Ținută de gală obligatorie! Treziți bodiguarzii, dați drumul la aer condiționat!

Consilierii trezesc bodiguarzii care îşi reiau locurile în spatele tronului. Tânăra marjoretă agită iar evantaiul din pene de păun. Se revine la atmosfera de la începutul actului 3. Intră, foarte speriată, cu un prosop alb în vârful unui tac de biliard, delegația guvernamentală, alcătuită din Ministru (bandajat la cap) şi parlamentarul Galeriu (merge sprijinit într-o cârjă). Cei doi soli, cu fețele înnegrite de fum, se opresc la picioarele tronului şi fac plecăciuni adânci.

GALERIU *(calm, cu demnitate):* Majestate! Avem cinstea şi onoarea să reprezentăm guvernul legitim al țării! *(Îşi pune în dreptul inimii Constituția.)* Deoarece scutierii ne-au părăsit, singurul scut care ne-a mai rămas este legea…
SAMSON: Legea este pavăza celor slabi, tinere!
GALERIU: Delegația noastră este condusă din domnul Ministru! Domnia sa nu poate vorbi. A avut o divergență de opinii cu un grup de ortaci, în urma căreia i s-a blocat maxilarul! Eu sunt parlamentar şi m-am înscris voluntar în această delegație, ca

purtător de cuvânt, pentru că, părăsit de soție şi de electorat, oricum intenționez să mă sinucid!
SAMSON: Sinuciderea este un amestec de slăbiciune şi noblețe, tinere! Intenția dumneata este salutară! Ai stofă de erou, chiar dacă eşti Neica Nimeni! Marii bărbați ai istoriei au ştiut totdeauna să moară cu demnitate. Socrate a băut cucută, Decebal şi-a împlântat sabia în inimă! Dar premierul nostru ce face?
GALERIU: Premierul a aflat din ziare că a fost demis. Când am plecat noi, îşi făcea bagajele…
SAMSON: Ai văzut? Nu întreabă de cucută, nu cere pistol, nu caută cianură! Îşi adună tablourile şi vrea s-o şteargă la Poiana Braşov, la vânătoare! După care va depune plângere scrisă la Înalta Poartă de la Strassbourg!
GALERIU: Majestate, nu mai am mult de trăit! Să discutăm capitularea!
SAMSON: Capitularea, fiind o realitate, nu se discută, tinere!
GALERIU: Guvernul… vreau să spun, fostul guvern… a analizat revendicările domniei voastre…
SAMSON: Pretențiile noastre sunt modeste! Am cerut două lucruri: pământ şi apă!
GALERIU: Exact. Revendicările dumneavoastră ridică însă mari probleme, de natură juridică. Dumneavoastră, cu siguranță, solicitați pământ în intravilan, şi încă în Capitală. Nici nu se poate altfel, ținând cont de poziția de pe care negociați… Aşa că juriştii noştri, după lungi dezbateri, au găsit o soluție de compromis: aveți aici titlu de proprietate pe parcul Cişmigiu, plus întregul areal arondat Sectorului Agricol Ilfov!
SAMSON: Doar atât! Cum, când lumea mi-e deschisă?
GALERIU: Majestate…
SAMSON: Vai de cei învinşi, tinere! În ultimă instanță, pot să vă cer orice!
GALERIU: Putem să vă dăm şi Lacul Herăstrău! În felul acesta rezolvăm ambele revendicări: pământ şi apă!
SAMSON: A, nu! Dacă e vorba de apă, solicit întreg canalul Dunăre – Marea Neagră! *(Galeriu se uită spre Ministru, care dă afirmativ din cap.)*
GALERIU: Cum doriți! *(Scrie ceva pe titlul de proprietate.)* Probabil nu ştiți: cheltuielile de întreținere ale canalului depăşesc cu mult veniturile acestuia! De fapt, este ceva simptomatic pentru întreaga noastră economie…
SAMSON: Vreau județul Botoşani! *(Ministrul dă afirmativ din cap.)*
GALERIU *(indignat):* Majestate, atentați la integritatea unui stat național, unitar, suveran, recunoscut de Organizația Națiunilor Unite!
SAMSON: Zău? Crezi că mă sperii? Află că mai vreau pe deasupra Cadrilaterul şi Insula Şerpilor…
GALERIU: Intrăm în conflict cu alte state suverane, majestate! Revizionismul nu e sănătos, acum, când visăm cu toții integrare europeană!
SAMSON: Vreau castelul Bran!
GALERIU: A fost restituit contelui Dracula!
SAMSON: Palatul Peleş! Casa Poporului!
GALERIU: Nu se poate, majestatea voastră! Nu ați revendicat bunuri imobile! Cererea înălțimii voastre este cât se poate de clară: pământ şi apă! *(Intră un Curier.)*
CURIERUL 2: Majestate! Televiziunea a căzut! De pe ecrane a dispărut orice imagine!
SAMSON *(îşi freacă mâinile cu bucurie):* Bravo! Veja e un mare viteaz! Mă voi ține de cuvânt! Îl fac maior! *(Către Soli.)* Domnilor! Vă rog să luați act de generozitatea luminăției mele! Semnez capitularea necondiționată a aşa-zisului vostru guvern şi astfel declar închis conflictul colectiv de muncă! *(Semnează actul primit de la Galeriu.)* Deocamdată iau în custodie toate județele! Oricum, Televiziunea este a

mea! *(Către Curier.)* Ordin! Peste o jumătate de oră toate carele de reportaj ale Televiziunii Libere să fie în Dealul Mitropoliei! De la tribuna Parlamentului voi rosti un comunicat important către țară! *(Către Galeriu.)* Domnule deputat! Înainte de a te sinucide, transmite guvernanților să părăsească sediul. Am scos la concurs postul de prim ministru, iar eu sunt singurul candidat serios! Îți doresc moarte bună! *(Către Consilieri.)* Ce mai stați! La Parlament, copii! La Parlament!

Samson este scos triumfal din scenă, cu Tron cu tot, de către patru bărbați, prin partea dreaptă. E însoțit de tot alaiul, Bodiguarzi, Consilieri etc. Prin stânga se retrage, şchiopătând, umilită, delegația guvernamentală. Pentru moment scena rămâne goală.

Scena 5

Intră din stânga Şuteu şi Tulbureanu.

TULBUREANU: Cum? Vrei să spui că s-a terminat?
ŞUTEU *(mănâncă seminţe, aruncând cojile pe jos):* Premierul a fugit! Conflictul de muncă s-a închis!
TULBUREANU: Mare păcat! Începuse să-mi placă. Lume bună, aici la Bucureşti!
ŞUTEU: Ehei!
TULBUREANU: Am intrat într-un restaurant de lux… *(Bea o duşcă.)* Aveam lampa aprinsă şi lopata în mână. Chelnerii mi-au adus imediat mâncare, băutură! Nici nu s-au uitat la banii mei! Un singur lucru m-au rugat: să las lopata la garderobă!
ŞUTEU: Aşa-i! Lumea e politicoasă! Se simte aerul de Capitală! Când îmi văd ambalajul *(Îşi arată zeghea, cu mândrie.)* curcanii mă salută şi trec pe cealaltă parte a străzii!
TULBUREANU: Păi, da! Poliţia trebuie să ajute cetăţenii…
ŞUTEU: Tocmai mi se făcuse poftă de lubeniţă în Piaţa Amzei. Iau de la un tarabagiu un pepene mare, roşu. Nenorocitul începe să strige: Hoţii! Hoţii! Îi arăt lampa, îi trag o palmă, dar jigodia strigă mai tare…
TULBUREANU: Mai sunt şi oameni răi…
ŞUTEU: Stai să vezi! Răsare ca din pământ un sergent de stradă! Om cu minte luminată! Înţelege repede situaţia! Îi trage şi el o palmă tarabagiului! Îi spune, la obraz: „Nu ţi-e ruşine, bă! Vine un erou la taraba ta, vrea şi el un pepene fără bani şi tu faci nazuri, al dracului? Ia arată-mi tu mie carnetul de producător!
TULBUREANU: Da, da! *(Trage un gât din sticlă.)* Tu chiar crezi că s-a terminat greva?
ŞUTEU: Au anunţat la televizor! A murit guvernul…
TULBUREANU *(mirat):* Dumnezeu să-l ierte! Eu nu mă pricep la politică! Era mare guvernul?
ŞUTEU: Oho! Douăzeci de miniştri, pe puţin! Da de ce-ntrebi?
TULBUREANU: Sunt gropar. Dacă nu-mi fac meseria la timp, lucrurile încep să pută! Hm! Douăzeci de gropi, spui? E mult de lucru! *(Învârte lopata.)* Ai spus că eşti preot. Vrei să mă ajuţi?
ŞUTEU: N-am timp! Acum sunt alpinist! Plec în Alpi! Mi-am găsit sponsori!
TULBUREANU: Pleci acum, când la noi e atâta democraţie?
ŞUTEU *(discret):* Trebuie s-o şterg! Sigur mă caută penitenciarul! Am fost eliberat condiţionat. Acum mi-am agravat dosarul! Am bătut trei ţigani în Ferentari! Mă vor acuza de antisemitism… *(Continuă să ronţăie seminţe.)*
TULBUREANU: Păi de ce i-ai bătut?
ŞUTEU: Eram nervos! Nu voiau să mă sponsorizeze! Au mult tupeu! *(Se aud paşi; rumoare.)* Atenţie, vine cineva! *(Intră 604 şi Arbore, escortând-o pe Nela.)*
NELA: Jos labele, bădăranilor!
604: Puicuţo! Aşa vorbeşti tu cu clasa muncitoare? *(Îi întoarce mâinile la spate şi îi pune mâna la gură.)*
ARBORE *(către Nela):* Ce cauţi tu, femeie, aici în preajma Puterii, în loc să-ţi vezi de cratiţele tale? Ia să văd ce ai în poşetă? *(Îi smulge poşeta şi începe să caute în ea.*

Nela se zbate din toate puterile.) Nu cumva ascunzi obiecte contondente? Ia te uită! *(Către Tulbureanu, care îl priveşte năuc, proptit în lopată.)* Notează, colega! Una bucată ruj! Un piaptăn! Una bucată batistă! O scrisoare de dragoste! Bani! *(Tresare.)* Aha! Te-am prins! *(Scoate din poşetă un plic cu medicamente.)* Astea sunt droguri, crezi că nu ştiu? *(Şuteu se uită şi el atent la medicamente.)*
ŞUTEU: Sigur sunt droguri! Scrie clar aici: drogherie!
NELA *(eliberându-şi gura, pentru moment):* Sunt pastile anticoncepționale, marțafoilor!
604: Gura! *(Îi închide iar gura cu palma.)* E şi mai grav! Pastile anticonstituționale?
ŞUTEU: Sunt droguri pe care le folosesc femeile, ca să nu rămână gravide!
TULBUREANU *(se închină):* Sfântă născătoare!
ARBORE *(isteric):* Cățeaua! Vrea să lase poporul român fără urmaşi! *(Tare, către Nela.)* Tu ştii, păcătoaso, că patria nu este a noastră ci a urmaşilor urmaşilor noştri?
604: Sunt droguri, domnule! Am mai văzut din astea la sediul partidului rațional – fantezist! *(Intră Prefectul - un intelectual distins, la o vârstă respectabilă.)*
PREFECTUL: Cetățeni! Lăsați femeia în pace!
ŞUTEU: Tataie, te mănâncă pielea?
ARBORE *(către Şuteu, arătând spre Prefect):* Colega, ia verifică tu actele acestui individ. Au început să mişune teroriştii…
ŞUTEU: Moşule! Actele la control!
PREFECTUL: Nu aveți dreptul!
ŞUTEU *(îl bruschează):* N-am dreptul? *(Îi arată pumnul.)* Ramolitule! Te pui tu cu puterea populară?
ARBORE *(către Şuteu.)* Vin să te-ajut! Stai numai să termin cu paparuda asta! I-am confiscat drogurile!
ŞUTEU: Confiscă-i şi banii!
ARBORE: Că bine zici! *(Bagă banii în buzunar.)* Lupta de clasă costă bani, duduie!
PREFECTUL: Ce faceți dumneavoastră este curată tâlhărie!
ARBORE: E-te-te! Se pare că am pus mâna pe un jurist! *(Către 604.)* Ortace, ai auzit ce a spus acest domn cu guler alb! Lasă femeia în pace! Ia-l pe dumnealui în primire! *(604 dă drumul Nelei care fuge înnebunită, fără să-şi mai ia poşeta din mâna lui Arbore.)* Na, că şi-a uitat poşeta! Ciudate mai sunt femeile în ziua de azi! *(Cei trei îl înconjoară pe Prefect.)*
ŞUTEU *(lovindu-l pe Prefect la fluierul piciorului):* Ia să vedem, moşule! Ştii să cânți din fluier?
PREFECTUL: Protestez, aceasta este agresiune!
ARBORE *(îl loveşte pe Prefect peste fluierul piciorului):* Fluieraş de os, mult zice duios!
PREFECTUL: Este o îngrădire a libertății cetăţeneşti! Voi depune plângere scrisă…
604 *(îl scutură pe Prefect):* Cine eşti tu mă, de umbli noaptea ca strigoii şi tulburi liniştea publică?
PREFECTUL: Sunt prefectul de Vâlcea!
ŞUTEU: Aşa? Prin urmare, ne iei peste picior! Te mai întreb o dată, frumos! Cine eşti tu, mă, zăpăcitule?
PREFECTUL: Eu sunt prefectul de Vâlcea!
ARBORE: Iar eu sunt Iancu de Hunedoara! *(Îi mai trage un picior.)* Actele la control!
PREFECTUL: Nu aveți dreptul!
604: Ştii tu cine suntem noi? Mă, tu nu citeşti ziarele? *(Îl zgâlțâie puternic pe Prefect.)*

PREFECTUL: Ajutor! Săriți!
ŞUTEU *(încet):* Mai încet, mă! E noapte! Vrei să trezeşti poliția? *(Îl loveşte scurt, peste fluierul piciorului.)*
PREFECTUL: Săriți! Poliția! Poliția!
ARBORE: Ei, lasă! Poliția are treburi serioase pe cap! Crime organizate…
PREFECTUL *(isteric):* Poliția! Poliția!

Intră în scenă, calmi şi destinşi, doi polițişti. Patrula traversează scena de la stânga la dreapta. Arbore, Şuteu şi 604 ignoră patrula poliției; continuă să-l terorizeze pe Prefect, în linişte. 604 îi astupă gura Prefectului cu palma. Polițiştii discută aprins dar nu par preocupați de violența din fața lor.

PRIMUL POLIȚIST: Arbitrul de fotbal are puteri limitate…
AL DOILEA POLIȚIST: Dacă un fundaş central împuşcă, cu pistolul din dotare, atacantul echipei adverse? Ce poate face arbitrul?
PRIMUL POLIȚIST: Depinde unde s-a produs crima!
AL DOILEA POLIȚIST: Să zicem că atacantul a fost omorât în suprafața de pedeapsă!
PRIMUL POLIȚIST: În acest caz, arbitrul acordă lovitură de la unsprezece metri… *(Se aude, stins, vocea Prefectului: Poliția! Poliția!)* Ascultă! Parcă a strigat cineva „Poliția!"
AL DOILEA POLIȚIST: Ți s-a părut! La televizor e un film polițist… *(Pauză.)*
AL DOILEA POLIȚIST: Dar dacă fundaşul împuşcă un mijlocaş, la centrul terenului?
PRIMUL POLIȚIST: Atunci se acordă lovitură liberă directă!

Cei doi polițişti ies prin partea dreaptă a scenei. În grupul rămas în scenă se produce o busculadă. Prefectul o ia la fugă, părăsind scena prin stânga. 604 porneşte pe urmele lui.

ARBORE: Uite că ne-a scăpat!
ŞUTEU: Nu înțeleg de ce a fugit! Oricum îi dădeam drumul!
ARBORE: Nici nu ştim cine a fost…
ŞUTEU: Aflăm imediat! I-am şutit portmoneul! *(Deschide portmoneul Prefectului. Arbore se apropie, focalizând lumina lămpii de miner asupra portmoneului.)*
ARBORE: Trebuie să fie mare grangure! Are o grămadă de bani!
ŞUTEU: Mda! Am găsit şi legitimația! *(Citeşte uimit.)* Ei, să fiu al naibii!
ARBORE: Cine a fost?
ŞUTEU: Dă-l dracului! Mi s-a făcut sete! *(Bagă portmoneul în buzunarul său.)* Hai să bem o bere!
ARBORE: Cine-a fost, ortace?
ŞUTEU: Cine să fie! Dă-l în mă-sa! Prefectul de Vâlcea! *(Pauză.)* Aşa-i trebuie! Umblă noaptea pe străzi, în loc să stea la prefectură… *(Cei doi părăsesc scena în linişte.)*

Scena 6

Intră Samson, triumfal, purtat pe Tron, urmat de tot alaiul. Tulbureanu deschide calea, 1002 scoate foi de dafin dintr-o pungă de hârtie şi le aruncă sub picioarele grupului.

TULBUREANU *(agită o sticlă):* Faceți loc! Faceți loc! Trece coloana oficială!
1002: Trăiască Samson, eroul neamului! Să calce pe laurii victoriei! Îi presărăm calea cu foi de dafin!
VOCI DIN MULȚIME:

- Uraaa! Uraaa!
- Trăiască premierul Samson Întâiul!
- Slavă marelui bărbat
- Trăiască părintele națiunii!
- De la Tisa pân-la nistru /Sam-son prim ministru!

Mulțimea aplaudă frenetic şi aruncă flori spre Samson. Acesta, în culmea încântării, salută adunarea. După ce a aruncat foile de dafin în fața cortegiului triumfal, 1002 umflă punga şi o loveşte puternic cu palma. Punga se sparge zgomotos. Mulțimea izbucneşte în aplauze, urale şi ovații. Samson răspunde prin gesturi largi, imperiale, salută mulțimea, trimite bezele. Marele Tron este depus cu grijă la locul său.

PRIMUL CONSILIER: Discursul luminăției voastre, în aula Parlamentului, a fost magistral! Introducerea a fost epocală, iar finalul, magnific…
AL DOILEA CONSILIER: Mă simt obligat să ies din canoanele rigide ale gramaticii! Declar pe propria mea răspundere: sunteți cel mai superior, cel mai absolut, cel mai excepțional bărbat din toată istoria!
PRIMUL CONSILIER: Discurs irezistibil! Forța de pătrundere a mesajului era atât de necruțătoare încât deputații se îmbulzeau derutați către ieşirea principală. Cu siguranță ar fi părăsit Parlamentul, loviți de biciul adevărului, dacă noi n-am fi blocat uşile…
SAMSON: Parlamentarii sunt băieți buni! Când le-am cerut guvernul în locație de gestiune, au răsuflat uşurați. Ei credeau că doresc alegeri anticipate! Le-am dat un ordin scurt: să facă, în procedură de urgență, o lege anticomunistă…
VEJA: Legea aceasta e necesară! Comunismul a rămas sus de tot. Sfidează Revoluția! În gara Băneasa, când coborau minerii din vagoane, am zărit doi activişti cocoțați într-un plop. Am strigat la ei: Jos comunismul! Aceştia, ignorând voința maselor populare, s-au cățărat tot mai sus, dincolo de vârf, spre cele mai înalte culmi de progres şi civilizație! *(Intră un Curier, cu o hârtie în mână.)*
CURIERUL: Majestate! Ministrul mediului vă invită la o vânătoare de capre negre în Parcul Național Retezat!
SAMSON *(schițează un gest de refuz):* Braconier pârlit! Crede că scapă de remaniere cu o pulpă de ciută la grătar? *(Către Primul Consilier.)* Notează! De mâine, Ministerul Mediului se desființează! Pentru că poluează morala acestei țări, mai mult decât industria noastră extractivă! De asemenea, desființez Ministerul Justiției!

Facem case de rugăciuni din tribunale! Pe timpul guvernării mele, eu singur voi împărți dreptatea! (*Către Al Doilea Consilier.)* Cine e ministru de finanțe?
AL DOILEA CONSILIER: Hagi Tudose!
SAMSON: Prea mulți miniştri! Prea multe ministere! Aşa se duce vlaga bugetului de stat! Contribuabilii mor sub povara birurilor! Am supraviețuit doar noi, pentru că nu ne-am plătit niciodată contribuțiile… *(Către Primul Consilier):* Notează! De mâine ia ființă, prin fuziune, Ministerul Culturii şi Agriculturii! Toți ambasadorii să fie rechemați şi trecuți la Ministerul de Interne! S-au plimbat destul! *(Îşi face loc un Reporter.)*
REPORTERUL: Domnule prim ministru! Vă rog, o declarație în exclusivitate pentru cotidianul „Noaptea". E adevărat că intenționați să faceți o nouă împărțire administrativ-teritorială?
SAMSON: Județele devin regiuni autonome, raioanele devin plase. Capitala țării se mută în provincie! Am zis!
REPORTERUL *(îi face o fotografie):* Pentru cotidianul „ Noaptea"!...
SAMSON *(deranjat de lumina blitz-ului):* Prea multe gazete! Dimineața, Ziua, Noaptea, Săptămâna, Anuarul Statistic, Secolul XX, Era capitalistă! De mâine toate acestea îşi încetează apariția! În țară să rămână un singur ziar: Curierul sindicatelor! Am zis!
REPORTERUL: Bine, dar e un atentat la libertatea presei...
SAMSON: Gura, măgarule! Ce atentate? Aşa vorbeşti tu cu un premier? *(Către Bodiguarzi.)* Grivei, Azor! Scoateți-l afară, confiscați-i aparatul! Dați-i fiecare câte un picior în fund şi anulați-i acreditarea! Gata! Ajunge! Ieşiți cu toții afară! Duceți scaunul ceresc la guvern! Aruncați în stradă jilțul fostului premier! Plecați! Vreau să mă reculeg. Am zis!

Mulțimea se retrage plină de entuziasm. Tronul este scos afară cu mare respect. Samson se plimbă gânditor prin scenă.

SAMSON *(în stare de maximă infatuare):* Nu-mi trebuie slavă! Nici măcar glorie! Îmi ajunge recunoaşterea unanimă a meritelor. Ați auzit, Senatul s-a oferit să-mi ridice un bust din bronz? Am refuzat! E ridicol chiar şi pentru un peisaj balcanic! Mai degrabă accept titlul de Părinte al Națiunii! Vă dați seama? Eu, la vârsta mea, Tată al Poporului! Să primesc alocație pentru douăzeci şi două de milioane de copii! Nu-mi trebuie bust! *(Pauză.)* Totuşi, o statuie mi-ar prinde bine! Una singură, ecvestră! Eu, din aur, în mână cu un târnăcop din aur, călare pe un cal din aur! *(Pauză.)* Ba nu, calul poate să fie din bronz! *(Pauză.)* Statuia se va ridica în Piața Universității, în locul lui Spiru Haret! Ăsta parcă a fost bugetar, dascăl, ministru! Dracu' să-l ia! Eu sunt Demiurg! Eu creez, eu distrug, eu salvez! Eul meu atotputernic se va turna în aur! *(Pauză.)* Eu din aur! *(Pauză.)* Hm! E destul de periculos! Noaptea vin țiganii cu scara şi mă dau jos! *(Pauză.)* O statuie din bronz e mai durabilă. Are dreptate Senatul! *(Tare, cu privirea spre cer.)* Îți mulțumesc, Doamne! Atâta cosmos mi-ai pus în palme! *(Îşi duce palma la ureche.)* Poftim? Să mă urc la cer? Acuma nu pot, Doamne! La nouă am şedință! *(Pauză.)* De ce să urc atâtea etaje, Doamne, când Tu eşti pretutindeni? În jurul meu mişună ateii! Oameni de nimic, ce nu cred în nimic! Dar eu sunt credincios! Eu cred în Nimic! *(Pauză.)* Chiar dacă, recunosc, în biserică mă uit întâi la fete, abia pe urmă la moaştele sfintei Paraschiva! Totuşi, pun mare preț pe virtute! O singură dată am intrat într-un bordel, dar şi atunci însoțit de o tânără călugăriță. Tată, e greu să-ndrepți o lume prin legi strâmbe! Te văd confuz, prin patima mea oarbă! În mintea mea, urâtul înfloreşte impunător, ca un imn al mizeriei. Armonia haosului? Dezordinea poate fi un început pentru o nouă ordine!

Demolez pentru a clădi! *(Se ia cu mâinile de cap, cu privirea aţintită spre cer.)* Unde să mă duc, Tată? Căzând mai jos, repulsia devine silă! Am braţ de fier. Nu ştiu să jindui! Ştiu doar să cer, să iau, să smulg! *(Plânge.)* N-am făcut rău la nimeni! Am concediat cândva o secretară pentru că, sfidând gramatica, a scris guvern cu literă mare! *(Pauză.)* Guvernul fumegă... Eşti martor, Tată! Noi am venit să negociem. Miniştrii însă au preferat să fugă! N-am negociat pentru că nu i-am putut prinde! *(Pauză.)*

Scena 7

Samson. Intră Lili.

LILI *(visătoare):* Doamne, ce fericire! Discursul luminăției voastre a încălzit țara! A îndulcit clima în aşa măsură, încât, deşi e toamnă, berzele refuză să mai zboare spre țările calde!
SAMSON *(brutal şi concret):* Dalila! E vorba despre salariul meu de încadrare! Nu uita: sunt rege şi premier, prin cumul de funcții!
LILI *(oficială):* Pe o perioadă determinată?
SAMSON: Trei luni! Până scot țara din criză! Ai operat în cartea de muncă?
LILI: N-a fost timp...
SAMSON *(autoritar):* Te plângi de timp, Dalila, când fiecare zi îți oferă gratis douăzeci şi patru de ore? Cred că va trebui să-mi caut o altă secretară!
LILI: Luminăția voastră?
SAMSON: Da, da, cucoană! Eşti depăşită! Secretara unui premier trebuie să fie perfect organizată, din cap până-n picioare…
LILI: Bine, dar...
SAMSON: Fără comentarii! Sunt la apogeul carierei. Toată țara încape la mine-n servietă! În jurul meu, pe orbite eliptice, se învârte sistemul solar!
LILI: Felicitări!
SAMSON *(aspru):* Ajunge! De mâine nu mai eşti secretara mea!
LILI: Poftim?
SAMSON: Aici nu e vorba de poftă, ci de competență, femeie! Am nevoie de o secretară mai tânără, cu mai multă experiență....
LILI *(plânge discret):* O, stăpâne...
SAMSON: Fără smiorcăieli! Mâine dimineață predai cheile şi cele patruzeci şi nouă de ştampile domnişoarei Nela!
LILI *(cu un început de revoltă în glas):* Care Nela? Paraşuta aia care cântă prin baruri?
SAMSON *(autoritar):* Să nu exagerăm! Frecventează barurile, însă nu mai cântă!
LILI *(scuturată de un plâns bine controlat):* Şi eu?
SAMSON *(amabil, încearcă să o consoleze):* Calmează-te, Lili! Ți-am luat numai secretariatul! Vei fi ceea ce-ai fost: coafeza mea personală! Cumulul de funcții e supărător! Dalila, crede-mă, în ultima vreme mă neglijezi! Uită-te la mine! Aşa trebuie să arate părul unui zeu? *(Se uită la ceas.)* La ora nouă am şedință...
LILI *(tresare):* Să vă pun repede bigudiurile!
SAMSON *(apatic):* Bigudiuri! Bigudiuri! Atâta ştii! Bigudiuri! Păr lung, permanent, ondulat! La Bucureşti exigențele sunt mai mari! Vreau ceva nou! Vreau să fiu coafat ca Iulius Caesar, Napoleon, Tudor Vladimirescu…
LILI *(optimistă):* Se poate, excelență, se poate! O clipă numai, să-mi aduc aparatul! *(Iese în fugă din scenă; revine imediat cu un scaun fără spătar şi un aparat de coafat, prevăzut cu stativ.)* Părul împodobeşte personalitatea unui om. Ați avut şi veți avea cel mai frumos păr din Confederația Căii Lactee! *(În timp ce vorbeşte, Lili instalează scaunul şi aparatul în scenă, pe estrada superioară.)* Vi s-a decolorat uşor din cauza aureolei, pentru că fruntea luminăției voastre emite lumină! Totuşi, n-am

găsit decât trei fire albe. Le-am smuls pe toate trei! Şi pentru fiecare am încheiat proces-verbal! *(Samson ia loc pe scaun. Lili potriveşte înălțimea aparatului pe stativ. Capul lui Samson se pierde complet în aparatul de coafat.)*
SAMSON: Tu ce spui, Lili? Să anunț alegeri anticipate?
LILI *(reglează aparatul):* Lumința voastră, eu cred…
SAMSON: Ai dreptate! Mâine dizolv ambele Camere într-un singur pahar cu apă! *(Pauză.)* După care mă-nsor!
LILI *(tresare):* Cu domnişoara Nela?
SAMSON: Fii serioasă! Ai mai văzut tu premieri însurați cu secretare sau coafeze? La nivel înalt, la nivelul ameţitor la care am ajuns eu, căsătoriile se încheie din rațiuni diplomatice, din calcul politic! Va trebui să-mi caut o soție fecundă, potrivită cu rangul meu, undeva prin monarhiile lumii. În Europa există câteva regine divorțate, dar toate sunt trecute de menopauză...
LILI: Domnişoara Nela mi-a spus că i-ați jurat credință cu mâna pe Constituție!
SAMSON: Ei, parcă ție nu ți-am jurat!
LILI (*visătoare):* Mie mi-ați jurat cu mâna pe Biblie! Când ne-am cunoscut noi, Constituția nu era adoptată!
SAMSON: Lili, eşti femeie matură! Încă mai crezi în jurămintele bărbaților? Îți repet! Este în joc interesul național. Căsătoria mea, dacă este bine gândită, va grăbi intrarea țării în structurile euro – atlantice.
LILI: Ați primit oferte?
SAMSON: Oho! Fiica preşedintelui Statelor Unite! E tânără, focoasă, educată! Vorbeşte perfect engleza! Două portavioane zestre. Acces nelimitat la bugetul federal. O partidă fără egal! Din nefericire, e blondă! Iar mie nu mi-au plăcut niciodată blondele! *(Lili reglează aparatul. Se aude un zgomotul produs de o maşină de tuns electrică.)* Şi împăratul Japoniei are o verişoară necăsătorită. Ce sâni tari, ce buze cărnoase! Şi ce picioare! Dumnezeule, ce picioare! Corp fraged, senzual, voluptuos! Garanție de bună execuție! Din păcate, micuța gheişă e prea fragilă. Tu mă cunoşti, Lili! Eu sunt bărbat, nu jucărie! *(Lili reglează aparatul. Sunetele scoase de acesta cresc în intensitate, sugerând o maşină de tuns gazon.)* Am primit şi alte oferte! Preşedintele Moldovei are o fată frumoasă ca o zână! Ce dacă e măritată! Pentru mine divorțează imediat! Zestrea ei ? Şapte județe dincolo de Prut. Ieşire la Marea de Azov! O cheamă Dorina! Din cap până-n picioare e numai dorințe! Ştiu ce gândeşti, Dalila! Moldova nu e America! Totuşi, această căsătorie poate readuce patria noastră în hotarele ei fireşti… *(Printr-un gest nervos, Lili turează la maxim aparatul de coafat. Samson continuă să vorbească şi să gesticuleze, dar vocea lui e acoperită total de zgomotul aparatului, asemănător cu cel de fierăstrău circular. Din casca aparatului se ridică rotocoale de fum. Samson continuă să vorbească şi să gesticuleze. Se aude o lovitură de trăsnet. Urmează câteva clipe de linişte.)*
LILI *(cu un surâs diabolic):* Fiat lux! *(Ridică aparatul de coafat ținându-l de stativ. Lumina creşte în intensitate. Samson rămâne înmărmurit pe scaun. Este tuns complet.*

Scena 8

Aceleaşi personaje. Samson se ridică. Aleargă speriat prin scenă, pipăindu-şi capul. Scoate o oglindă din buzunarul de la piept. Se priveşte scurt, geme profund, după care ascunde oglinda. Continuă să alerge dezorientat. Lili îl priveşte cu superioritate, de pe estradă. Un zâmbet batjocoritor îi domină faţa.

SAMSON *(se aşează pe trepte, epuizat, privindu-se iar în oglindă):* Nu se poate… Nu se poate… *(Are o voce din ce în ce mai piţigăiată.)*
LILI *(îi imită vocea):* Ba se poate… Uite că se poate… *(Izbucneşte într-un râs isteric.)*
SAMSON *(cu voce de tenor, privind spre Lili):* Lili, de ce ai făcut asta?
LILI *(biciuitor):* De aia!
SAMSON: Târfă! Te-ai vândut… *(Vocea nu îl ascultă.)* Te-ai vândut fostei Puteri… Te-a cumpărat securitatea! Ai vrut să te răzbuni!
LILI *(printre lacrimi):* Da! Ticălosule! Pungaşule! Fustangiule! M-am răzbunat! Pe mine şi pe toate fetele tinere, toate aceste musculiţe nevinovate, căzute în plasa amăgirilor tale! M-am răzbunat! Acum, dacă vrei, du-te în Anglia şi însoară-te cu regina mamă! Cioflingarule!
SAMSON: Vei plăti cu viaţa, căţea de mahala! Eu sunt, Mesia! Dumnezeii mă-ti de curvă! *(Scoate pistolul şi-l îndreaptă spre Lili.)* Fă-ţi rugăciunea! De astăzi… *(Vocea i se pierde.)* …de astăzi… eşti transferată în Iad! Adio, jigodie blondă! Pa, scârnăvie cu ochi albaştri! *(Se clatină pe picioare. Apasă de mai multe ori pe trăgaci, dar pistolul refuză să percuteze.)*
LILI *(îşi dezgoleşte pieptul, batjocoritoare):* Omoară-mă! Ce mai stai, maidanez împuţit! Împuşcă-mă, mântuitorule! Ucide-mă, neam de traistă! (*Samson apasă iar pe trăgaci, fără rezultat.)*
SAMSON: Mă las învins de visul unei rochii?
Eu, copleşit de valul ei de bârfe?
Nevrednică e vrerea-i, nelegiuiţi i-s ochii!
Se tulbură oceanul la semnul unei cârpe?
LILI: Măgarule!
SAMSON: Cerul nu poate fi azil de vrăbii!
Şi nici oceanul – leagăn de corăbii!
LILI: Marţafoiule!
SAMSON *(cade în genunchi):* Şi Dumnezeu suspină / Oceanul este o lacrimă divină…
LILI: Mişel, viclean, bandit şi pierde vară!
SAMSON: Mă-apasă, Tată, sfânta Ta povară,
Azi, îndoiala prinde să se cearnă,
Mă-ntorc învins, la mierea ta amară,
În Paradis începe lunga iarnă...
LILI: Geambaş necredincios, samsar de doamne!
SAMSON: Eu sunt oceanul din lingura Ta, Doamne!
LILI *(vulgară):* De unde mă-ta găseşti atâtea rime?
SAMSON: Sunt genial! N-ai citit ziarele, proasto! Află că ai distrus un geniu! Faţă de fapta ta, orice blestem e un suav alint! Te omor, nenorocito!

Samson îşi adună toate puterile şi se năpusteşte pe trepte în sus, către Lili. Aceasta râde, dar râsul ei, foarte sonor, aminteşte un nechezat de cal. Lili îl împinge. Samson se prăbuşeşte la baza treptelor. Lili iese.

Scena 9

Samson, singur, prăbuşit pe trepte.

SAMSON: Tată, de ce m-ai părăsit? Tu ştii să faci din toate o ruină! Recunosc, sunt cel care a pustiit pustiul! Atunci eram vultur. Şi iată-mă acum fluture, tremurând în văzduhul aşteptării! Omidă înaripată care se târăşte în zbor! Mă vor sfârteca porumbeii, Tată! Vor năvăli asupra mea milioane de păsări de curte. Gândacii mă vor strivi sub copite, în hohotul a milioane de iepuri! Un popândău în robă mă va judeca în numele furnicilor suverane! Şi toate astea din cauza unei fuste! N-am putut s-o împuşc pentru că nici pistolul nu mă ascultă! *(Se uită atent pe țeava pistolului.)* Şi totuşi, moartea zace acolo, neagră, ascunsă în fundul țevii! *(Duce pistolul la tâmplă şi apasă pe trăgaci. Se aude o împuşcătură puternică. Samson continuă, impasibil.)* Te recunosc, Dalila! Tu eşti minciuna travestită în minciună! Un surd mi-e călăuză prin lumea cântătoare!

Cei doi Polițişti revin în scenă. Îşi continuă în linişte patrularea, ignorând prezența lui Samson.

PRIMUL POLIȚIST *(către Al Doilea Polițist, foarte relaxat):* Cumpăr şi eu acțiuni, dacă poliția se privatizează…
AL DOILEA POLIȚIST: Privatizarea este singura soluție. Ascultă-mă pe mine! Am fost o vreme sectorist în Piața Obor! Eu ştiu ce înseamnă economia de piață…
SAMSON *(calm, îşi mai trage două focuri în cap.)* Fericită, epava ce se scufundă cu pânzele-n vânt! *(Pauză.)*
PRIMUL POLIȚIST: Legea pieței este nemiloasă! Oamenii, cu cât sunt mai numeroşi, cu atât sunt mai ieftini… *(Uşor încordat):* Mi se pare că aud iar împuşcături…
AL DOILEA POLIȚIST *(râde):* Văd că te obsedează filmele de acțiune…
PRIMUL POLIȚIST *(către Samson):* Bună seara! Ați auzit cumva focuri de armă în această zonă?
SAMSON *(calm, îşi trage în cap ultimul cartuş):* Nu, domnule! *(Pauză.)* O singură secundă încheie orice veac!
AL DOILEA POLIȚIST *(către Primul Polițist):* Ei, te-ai lămurit? Hai să mergem!
PRIMUL POLIȚIST *(către Samson):* Dumneata ce faci aici?
SAMSON *(solemn):* Cu măreția vorbei elogiez nimicul! *(Pauză.)* Îmi verific pistolul din dotare!
PRIMUL POLIȚIST: Şi de ce nu tragi în plan vertical? Regulamentul…
AL DOILEA POLIȚIST *(către Primul Polițist):* Tu nu vezi că e civil! Ăsta n-a văzut în viața lui un regulament!
PRIMUL POLIȚIST: Noi, polițiştii, tragem numai în plan vertical! De aceea nu nimerim niciodată pe nimeni… *(Pauză.)*
AL DOILEA POLIȚIST: Nu înțelege! Uită-te la ochii lui! Sau e beat, sau e din provincie! Pun pariu că nu are grupa sanguină înscrisă în buletin!
PRIMUL POLIȚIST *(îl priveşte încordat pe Samson):* Cine eşti dumneata? Actele la control!

SAMSON: *(îi întinde, prompt, buletinul de identitate):* Sunt Samson Întâiul! Rege şi premier…
AL DOILEA POLIŢIST: E nebun! Lasă-l dracului!
PRIMUL POLIŢIST *(priveşte uimit buletinul):* Incredibil! Totuşi, acest vagabond are asupra sa actul de identitate al regelui! I-a furat majestăţii sale buletinul!
PRIMUL POLIŢIST *(priveşte şi el buletinul):* Formidabil! *(Vesel.)* Pentru această descoperire ne paşte o frumoasă avansare! Ia să-i facem percheziţie la puşlamaua asta! *(Către Samson.)* Mâinile sus!
SAMSON *(ridicând mâinile):* Sunt rege!
PRIMUL POLIŢIST *(îl percheziţionează):* Ştiu, majestate! Nu vă faceţi probleme! Eu sunt maharaj. Am fost şi preşedinte al Spaniei, pe vremea când aceasta era republică! *(Serios.)* Să lăsăm gluma, domnule boschetar! Cum te cheamă?
SAMSON: Eu sunt Mesia!
AL DOILEA POLIŢIST *(scrie procesul verbal):* Mesia şi mai cum?
SAMSON: Mesia!
PRIMUL POLIŢIST *(îi găseşte pistolul):* Ia spune tu, domnule Mesia, ce-ai făcut cu acest pistol?
SAMSON: L-am încărcat cu pietre de diamant, mari cât oul de raţă, şi am tras cu el în Samson Întâiul…
PRIMUL POLIŢIST: Faci mişto de noi? Treaba ta! *(Către Al Doilea Poliţist.)* Scrie! *(Dictează rar.)* Numitul Mesia, fără loc de muncă, cu domiciliu stabil în Gara de Nord, sala de aşteptare clasa II-a, recunoaşte că l-a împuşcat pe regele Samson, după care i-a sustras buletinul!
AL DOILEA POLIŢIST: Pune-i cătuşele!
PRIMUL POLIŢIST: Asta şi fac! *(Îi pune cătuşele.)* Uite, Mesia! Îţi dau un exemplar din procesul verbal. Îmbăiat şi proaspăt bărbierit, te prezinţi cu el mâine dimineaţă, orele 9, la mănăstirea Jilava!
SAMSON: La ora 9 am şedinţă de guvern!
AL DOILEA POLIŢIST: Am înţeles! Schimbăm ora! *(Modifică ceva în procesul verbal.)* La 12 e bine? *(Samson dă afirmativ din cap.)* Iei tramvaiul 36 din Piaţa Unirii! Ştii unde e Jilava?
SAMSON: Acolo am studiat dreptul civil!
PRIMUL POLIŢIST: Perfect! Uite aici procesul verbal! Ne vedem mâine la Jilava! Să dea dracu' să vii fără cătuşe! *(Poliţiştii ies.)*

Scena 10

SAMSON: Ticăloşilor! Nu mă puteți exila! Patria mea este acest fir de praf, numit Pământ! Mănăstirea Jilava a fost ctitorită de Matei Basarab, iar generalul Vlad a fost ultimul ei stareț! *(Îşi priveşte cătuşele.)* Ați vopsit frâul în alb şi-i spuneți libertate?

Intră cei doi Consilieri, Arbore, Şuteu, Tulbureanu - cu un bust al lui Samson şi cu un soclu, pe care le instalează pe estradă.

PRIMUL CONSILIER: Senatul a hotărât: statuia marelui Samson să se ridice aici, în Piața Victoriei, ca o mărturie a glorioaselor noastre fapte de arme!
AL DOILEA CONSILIER: Privirea sa de vultur va sfida secolele!
ARBORE: Salvator al democrației! Pe el – munte al suferinței – durerile noastre îl dor…
ŞUTEU: El mi-a călăuzit paşii spre cele mai scumpe idealuri…
PRIMUL CONSILIER *(se uită le ceas):* Să ne grăbim! Începe imediat şedința festivă a noului guvern!
AL DOILEA CONSILIER: Are misiune grea! Deficitul bugetar e mai mare decât bugetul!
PRIMUL CONSILIER: O săptămână rezistă! Până vine Trifon cu banii de la Cluj!
AL DOILEA CONSILIER *(se uită atent în jur):* Dar unde este luminăția sa?
PRIMUL CONSILIER: Aici a rămas!
ARBORE: Trebuie să-l găsim!
ŞUTEU: Căutați cu atenție!

Cei patru răscolesc scena. Samson se apropie de statuie pe care o studiază cu mare atenție.

PRIMUL CONSILIER: Parcă a intrat în pământ!
ARBORE: Mai degrabă cred că s-a ridicat la cer!
AL DOILEA CONSILIER *(îngrijorat):* Ce să caute în cer, Doamne iartă-mă! Ştie bine că azi are şedință…
SAMSON *(atinge statuia):* Ce rece e gloria eternă!
ŞUTEU: Nu pune mâna, mă, nenorocitule! *(Îl împinge. Samson cade şi rămâne ghemuit la picioarele statuii.)*
ARBORE *(îl priveşte cu dispreț):* Arătarea asta ce vrea? *(Îi trage un picior. Samson tremură, întins la pământ.)*
PRIMUL CONSILIER: Ce-aveți, mă, cu bietul om! *(Către Samson.)* Cetățene! Nu l-ai văzut cumva pe binefăcătorul nostru, Samson Întâiul*? (De jos, Samson ridică mâinile încătuşate spre statuie.)*
ARBORE: Ce v-am spus eu? S-a ridicat la cer!
ŞUTEU: Vă luați după un boschetar? Nu vedeți că are cătuşe? Ehei! Meseria este brățară de aur! Sigur a căzut din duba poliției!
SAMSON: Tată! Creştin am fost înaintea lui Crist!
AL DOILEA CONSILIER: Are febră! Delirează!
SAMSON: „În faptă lumea-i visul sufletului nostru.”

ARBORE: Vorbeşte în dodii!
TULBUREANU *(se apleacă asupra lui Samson şi îi şterge fruntea cu o batistă):* Sărman băiat! Parcă îl cunosc de undeva…
SAMSON: M-am rătăcit, călăuzit de gândul cel bun…
PRIMUL CONSILIER *(se uită iar la ceas):* Să mergem! Trebuie să-l găsim urgent pe regele Samson!
AL DOILEA CONSILIER *(privind statuia):* Frumoasă statuie! O legendă săpată în piatră! Un simbol al democrației născânde…
ŞUTEU: Mi-am pierdut ceasul! *(Către Samson.)* Băiete! Împrumută-mi până mâine ceasul tău! *(Îi ia lui Samson ceasul de la mână.)*
TULBUREANU: Bietul om! Abia mai suflă! E atât de singur! *(Scoate sticla şi trage un gât.)* Şi totuşi, îl cunosc de undeva…
PRIMUL CONSILIER: Să mergem!

Toată lumea părăseşte scena cu excepția lui Samson care rămâne ghemuit, jos, lângă statuie. Din spate se aud voci: „Luminăția voastră!", „Hei, unde sunteți, luminăția voastră?" Samson îşi adună ultimele puteri şi se ridică, sprijinit de statuie. Se clatină; corpul îi tremură. Îngenunchează epuizat. Se ghemuieşte resemnat la baza propriei sale statui.

SAMSON: Democrație născândă. Ce exprimare! Democrația noastră nici nu s-a născut bine şi e deja gravidă. Şi ce credeți că va naşte? Evident, o altă democrație! Una şi mai infantilă!

Samson e cuprins de un râs vulcanic. Cade cortina

SFÂRŞIT